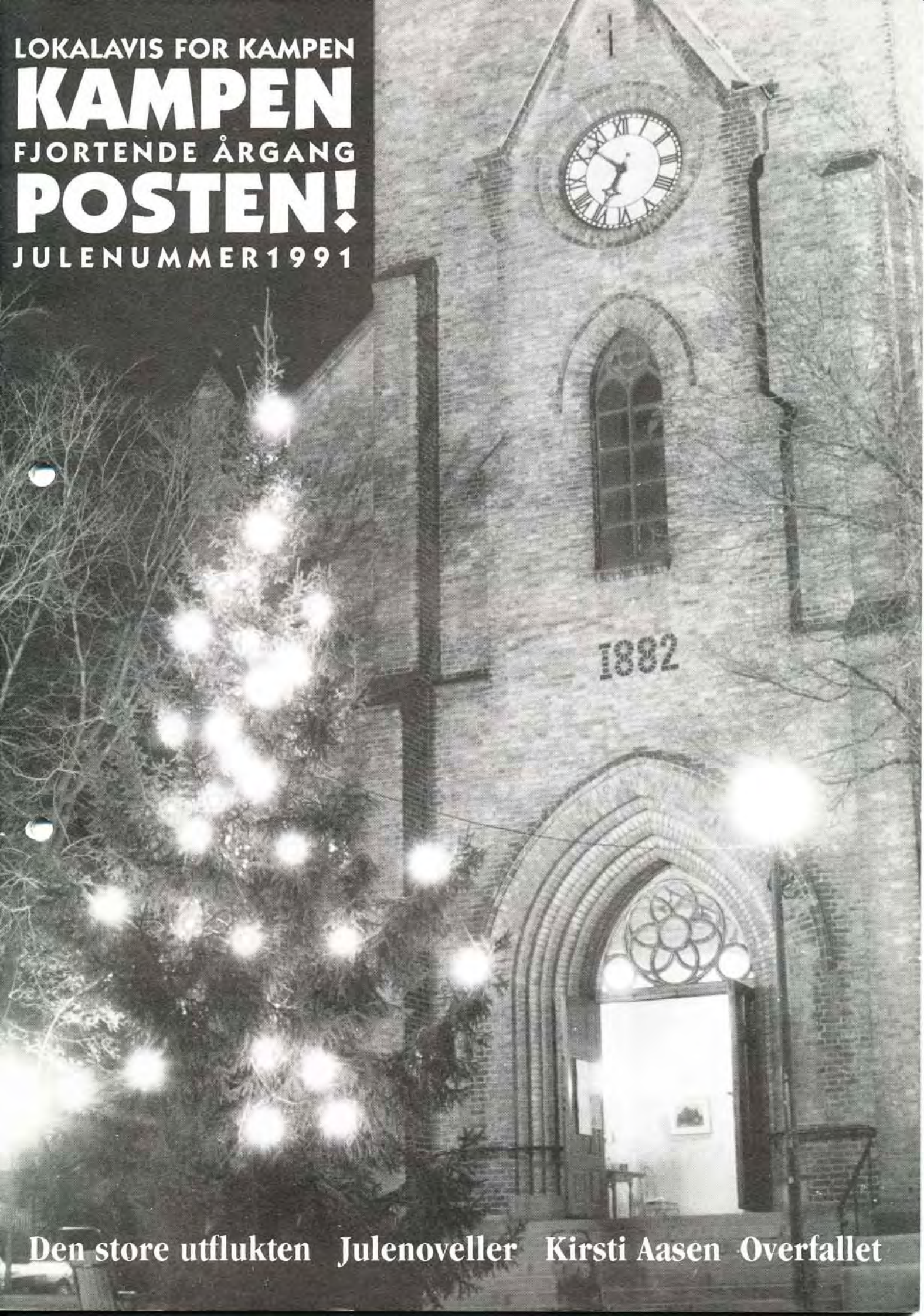

LOKALAVIS FOR KAMPEN
KAMPEN
FJORTENDE ÅRGANG
POSTEN!
JULENUMMER 1991

Den store utflukten Julenoveller Kirsti Aasen Overfallet

La oss ta tilbake natta, lyder en oppfordring fra kvinner som hevder sin selvfølgerlige rett til å kunne ferdes ute etter mørkets frembrudd uten fare for fysisk eller psykisk mishandling. Vi på Kampen har ikke mistet hverken natta eller dagen vår, og vi beholder begge deler ved å bruke dem, og hverandre.

Meningsløs vold har vi mennesker utøvd mot hverandre siden det ble fler enn to av oss. Vi gjør det, og vil gjøre det igjen. Garantert. Derfor skal vi ikke løse noe "Det Ondes Problem", men tenke etter hvordan vi, som et lite og noenlunde helhetlig lokalsamfunn, takler Det Fæle - når det plutselig skjer

midt blant oss. La vårt bilde av hverdagen være styrt av realisme, ikke tabloidavisenes samvittighetsløse og uansvarlige omgang med folks liv. Det er ikke farligere å gå ute på Kampen enn det er å gå opp i badekaret eller krysse gata. Vi får bruke strøket vårt, ikke mure oss inne, ellers vil kanskje noen bruke det opp for oss.

Vårt julenummer føler det riktig å omtale dette temaet, men forhåpentligvis kan vi også formå å skape litt positiv julestemning. Takk for i år - og unn deg ihvertfall *noe* godt i tiden fremover.

red.

KAMPENPOSTEN OG HISTORIELAGET : Nå også med postkasse!

I nærmeste fremtid vil du kunne kontakte oss via våre egne postkasser utenfor Bydelshuset. Post sendes Bøgata 21 0655 Oslo. Eller du kan putte tips, beskjeder og forslag rett i postkassa!

HAMID KOLONIAL

- en ekte nærbutikk!

OBS!

Nye åpningstider:

Man - fre: 09 - 19

Lør: 09 - 18

Velkommen!

Bøgata 10,
inng. Nannestadgata
(v/ Baker Nordby)
Tlf. 19 67 33

NYTTIGE NAVN OG NUMMER

INTERIMSTYRE FOR KAMPEN VEL

Wenche Halvorsen (leder)

Tlf. 57 05 34

Trond Bastiansen (nestleder)

Tlf. 57 10 48

Chr. Christensen Tlf. 19 20 94

Kjell Grov Tlf. 68 49 69

Jan Erik Hansen Tlf. 67 37 06

KAMPEN HISTORIELAG

Hassa Horn (leder)

Tlf. 68 09 94

Greta Gulbrandsen (nestleder)

Tlf. 67 58 97

Søs Sørum (kasserer) Tlf. 67 51 30

Mona Larsen (sekretær)

Chr. Christensen (styremedlem)

Tlf. 19 20 94

Stig Berg (varamedl.)

Arne Kristiansen (varamedlem)

Tlf. 68 12 72

KAMPENPOSTEN

Amund Eriksen Tlf. 68 29 18

Siri Bryn Tlf. 19 83 85

John Erik Frydenlund (red.)

Tlf. 68 32 57

Forsidefoto: Siri Bryn

Kampenposten takker:

Kjell Midthun for nissetegninger,

vår hoff-fotograf Per Anders

Rosenkvist (fotograf hvor ikke annet er angitt)

Hassa Horn for Macintosh

Nustad & Partners A/S

Våre annonsører

Opplag: 2 700

KAMPEN BYDELSHUS

Bøgata 21, 0655 Oslo, Tlf. 68 45 02

Styret:

Jan Bendix Byhring Tlf. 19 12 68

Dagfinn Halvorsen Tlf. 19 92 29

Robert Lorange Tlf. 68 03 48

John Lundstøl (form.) Tlf. 67 04 72

Kari Mette Svenkerud Tlf. 19 89 13

Kirsti Aasen Tlf. 19 89 85

Ellen Lühr Tlf. 67 15 39

Kåre Engbråthen Tlf. 67 38 55

Marit Lauten Tlf. 67 71 61

MILJØARBEIDERE

Tlf. 68 45 02

Eli Storbekken

Solveig Andreassen

**HUSK VÅRE GRATIS
RUBRIKK-
ANNONSER!**

Sporveiens nye midibuss kan oppleves på rute 29

Ingen umiddelbar fare for rute 29

Engstelsen for innskrenkning eller nedleggelse av bussrute 29, bussen *vår*, ser ut til å være ubegrunnet - i denne omgang.

På forespørsel fra Kampenposten kan informasjonsleder Jan Erik Ruud Olsen i Oslo Sporveiers bussdivisjon

berolige kampianerne:

"Det foreligger ingen umiddelbare planer om å gjøre noe med 29-ruta. Men i Oslo Sporveier, og kollektivtrafikken i Oslo totalt, er rutenettene gjenstand for løpende diskusjoner. Vi er jo inne i en pe-

riode med mange nedskjæringer og omstillinger, og må forholde oss til realitetene etter som de dukker opp.

Det foreligger til enhver tid en rekke planer for kollektivtrafikken, hvorav den mest "visjonære", som angår Kampen, er en tenkt kobling av bl. a. rute 29, 31 (Tonsenhagen) og rute 60 (matebuss Økern/Vollebekk). Men denne planen er bare én av flere modeller under utredning".

- Men nye busser har dere satt inn på ruta vår? Eller er det maxi-taxier? - Nei da, det *er* busser, "Midi-busser" kaller vi dem. Foreløpig har vi fire og vi bruker dem i kombinasjon med våre vanlige busser. De er rimeligere både i drift og innkjøp, og er et bra alternativ på avganger med mindre trafikk.

Mens vi venter på at "perioden" med nedskjæringer, den har vel vart i 15-20 år nå, skal ta slutt, lover Kampenposten å holde et våkent øye med bussen *vår*.

jef

Velkommen til din lokale -

K-BANK

 Personlig økonomisk rådgivning

 Skatteplanlegging

 Forsikring

 Lån

 Kjøp og salg av eiendom

 Visa - smartkort - minibank

KREDITKASSEN

TØYEN Tlf.68 86 29

Bondegård på Kampen?!

Tre jenter i 10-års alderen er ute i høstkvelden for å samle medlemmer til KØBB's venneforening. Det er Signe, Karen og Johanne.

Købb - hva er det da?

Det er Kampen økologiske barnebondegård, for det er gård vi vil ha!

Bondegård på Kampen, det er da umulig?

NEI! Det har vært gårder her i gamle dager, og det kan vel bli det nå også.

Hvordan fant dere på dette?

Vi fant det på fordi vi rir og vi har lyst på dyr her. Så var vi på Kampenkonferansen på Bydelshuset nå i høst, og da foreslo vi bondegård. Noen voksne ville være

med oss og nå holder vi på og planlegger.

Hva har dere gjort så langt?

Vi har vært rundt og fått medlemmer, nå har vi omtrent to hundre. Men vi vil gjerne ha fler. For å bli medlem kan man ringe til Johanne på telefon 67 15 39. Vi har skrevet brev for å få noen til å være med i styret, og noen har vi fått svar fra. Vi har vært på 4 H - gården. Der lærte vi mye og der var det veldig mange fine dyr. Nå skal vi skrive brev til Gro og kanskje Kongen for vi må ha penger til å bygge fjøset.

Hvordan skal det være på gården?

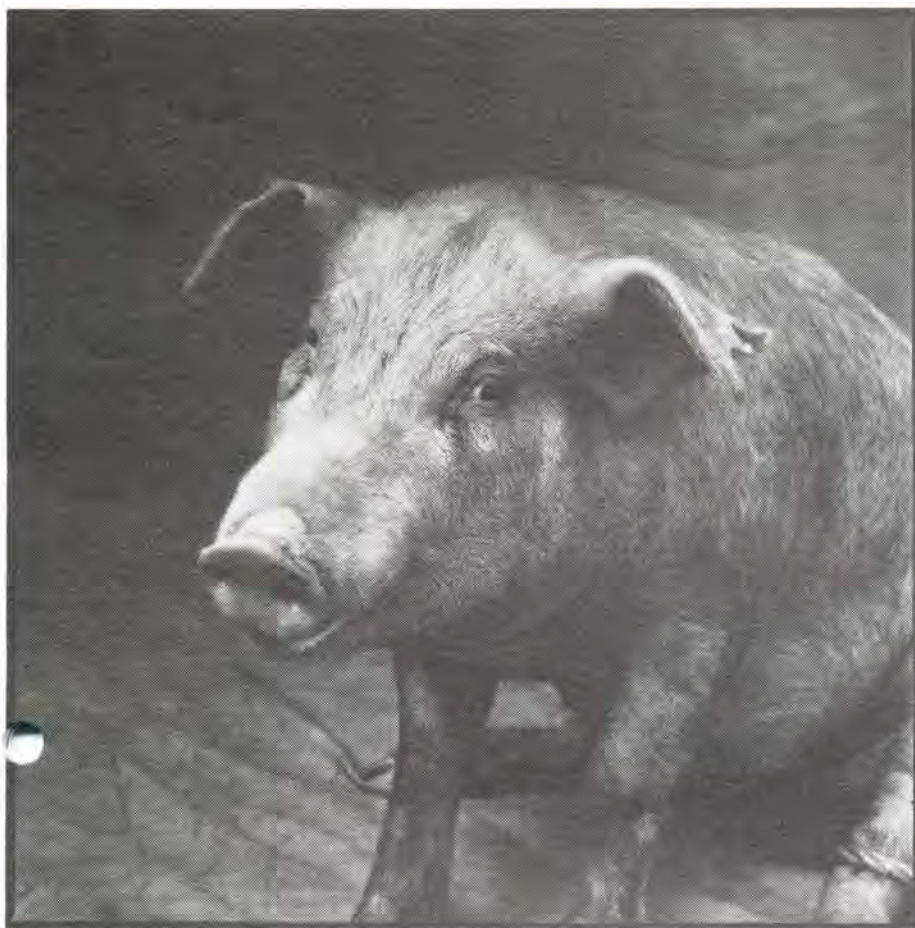
Den må være nokså liten. Vi skal begynne med høner og små dyr. Men hest må vi ha, og en sønn rynkete minigris, og geiter. Alle som

er snille mot dyra kan få være der. Man kan lære å stelle dyr og gi mat. Det blir ganske mye jobb, men vi vil og vi skal ha bondegård. Vi har bestemt oss!

Ja, skal vi dømme ut fra jentenes iver og skråsikkerhet, så blir det nok bondegård på Kampen, og det skal bli virkelig fint. Alt er jo mulig, det umulige tar bare litt lenger tid.

Ellen Lühr

Julemarked i Bydelshuset ble det i år også, med masse fine hjemme-produserte julegaver, opptredener og tegneutstilling. Det var elever ved Oppegård Videregående Skole som viste sine inntrykk fra Kampen. Vi håper å kunne gjengi noen av dem i neste nummer.

Eksempel på gris - en truet dyreart

Tror du KØBB
 er en PUB?
 Det er et sted for ei høne,
 din kløne.
 Bondegård?
 Klart det går!
 Snart må du ikke
 gå i skauen
 for å finne sauene.
 Du må ikke bo på landet
 for å få melk i spannet.
 Sitt ikke og glis.
 Vi vil ha gris.
 Er du teit?
 Geit er vel greit.
 Hest er best.
 Ingen protest!

Johanne & Signe

JULEGAVETIPS

Hockeyskøyter
 fra kr.298,-

Reebok

Lopesko
 (598,-) nå kr.398,-

Frank Shorter

Treningsdresser
 (598,-) nå kr.349,-

Hockeykøller
 (for barn)
 fra kr.49,-

JORDAL G-SPORT A/S

Åkebergveien 56, 0650 Oslo 6

TLF. 19 64 88

Foto: Paul Paiewonsky

FLAMENCO!

Med ordet flamenco forbinder vi sang, musikk og dans som er et resultat av de mange kulturelle påvirkninger Spania har vært utsatt for gjennom historiens løp. I dag er flamenco, foruten å være folke-musikk og folkedans, også blitt en scenekunst, og er i stadig utvikling. Flamenco er også blitt svært populært over hele verden, også i Norge - det er flere som underviser i musikk og dans av Flamenco-kategorien.

7 - 9 februar er det flamenco-helg

på Bydelshuset! Den omfatter et dansekurs/seminar, samt en forestilling av og med profesjonelle krefter i Oslos flamencomiljø.

Kursleder er Corinne Campos, som arbeider med sang, teater og dans. Elev av Inger Lise Eid og Bente Østerud, samt danser i forestillingen "Todo Flamenco" og freelance flamenkodanser.

Elevene vil få en innføring i grunnleggende flamencodanse-teknikk, historikk, og vil lære en dans til levende akkompagnement. Kurset

passer for nybegynnere/litt øvede, og aldersgrensen er satt til 12 år.

Kursplanen ser slik ut:

7. februar fra kl. 19-21, 8. februar fra 16-19, og 9. februar fra 12-15 (Tidene omfatter pauser.)

Dessuten vil det den 8. februar kl. 22 bli holdt en flamencoforestilling som er åpen for publikum.

Interessert? Da kan du ringe Eli i Bydelshuset på tlf. 68 45 02, eller Corinne på tlf. 17 99 65.

Møteplass for liten og stor

Blant de mange nye aktivitetene som startet på Bydelshuset i høst, finner du på onsdager et formiddagstreff for småbarnsforeldre. I utgangspunktet var dette tiltenkt barn fra 0 til 1 år, men behovet har vist seg å være større – her kommer man med barn fra tre uker helt opp til 4 år. I følge tall fra Helsestasjonen på Tøyen, har de i hittil i år (nov. 91) mottatt 70 fødselsmeldinger for området Kampen, og 12 bare i oktober. Dette skulle tilsi at det er forholdsvis stor interesse for et slikt tilbud. Treffet har funnet sted en 6-7 ganger og har foreløpig hatt form av uformelt samvær over en kaffekopp, mens barna leker på gulvet eller ligger på et teppe og pludrer. Plassen er ikke stor, men desto mer intim. Dette er hyggelig, men det har vært fremmet forslag om å gi det

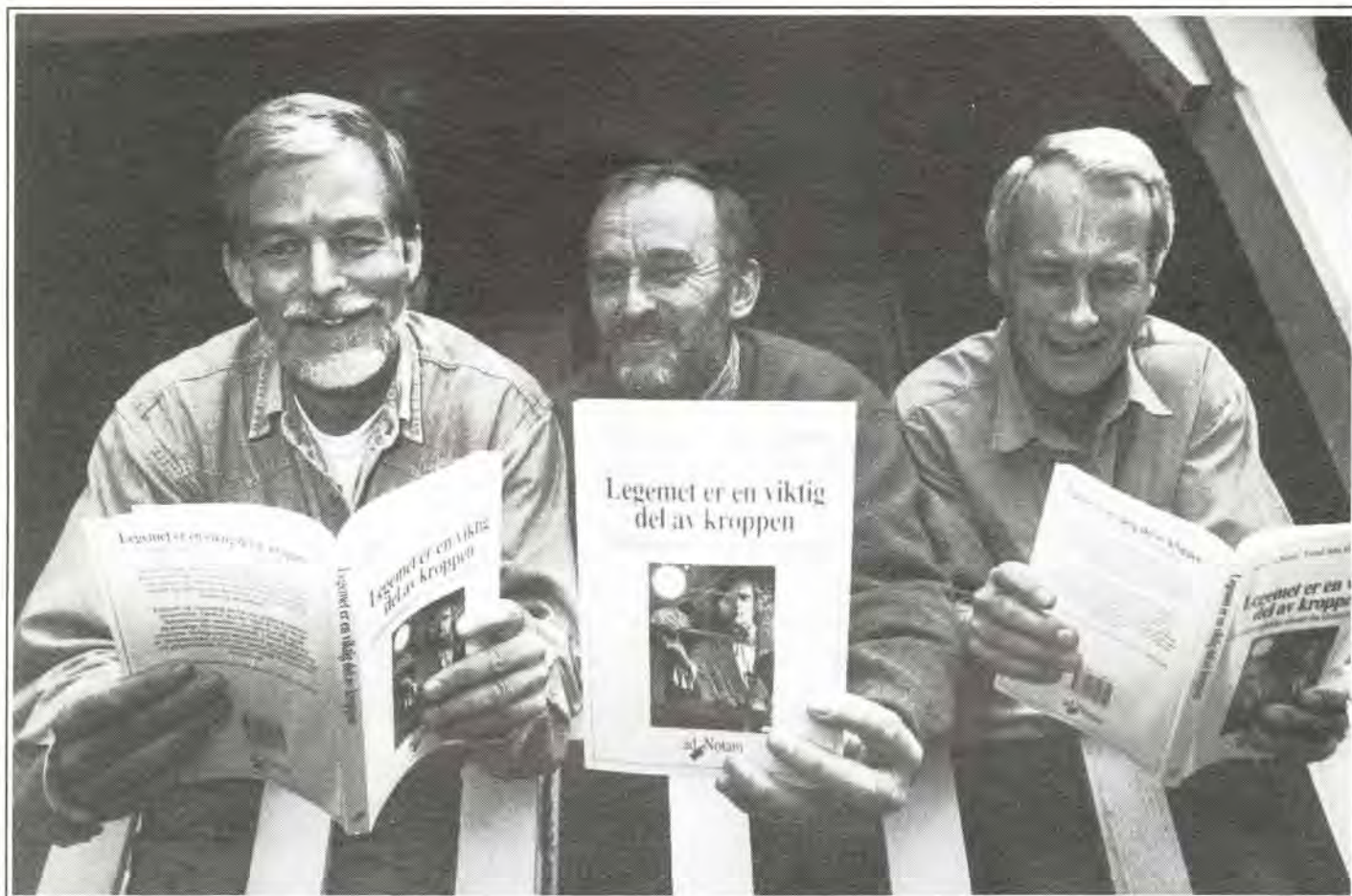
et mer faglig tilsnitt, f.eks. å arrangere temadager. Tøyen Helsesenter synes vårt lokale initiativ er positivt, og har stilt seg til disposisjon når vi har ønsket det – til tross for at de har sine egne "åpne dager" med forskjellige temaer omkring småbarn. Men første onsdag i desember stilte de opp med en helsesøster som besvarte alle våre spørsmål og andre ting vi hadde på hjertet... Men som noen så riktig påpekte – hvis det blir møter med program på dagsordenen, blir barna "i veien". Og det ønsker vi selvfølgelig ikke. Ikke uventet er det for det meste mødrene som kommer, men en pappa har også vært innom og ingenting er hyggeligere enn det. Uansett er dette en ypperlig anledning til å bli kjent med andre småbarnsforeldre og å skaffe barnet fremtidige lekekamerater i

nærmiljøet. Første formiddagstreff i 1992 blir 8. januar. Ta med bleiesnipp og kom!

S.B.

Kampen Bydelshus:
"Møteplassen"
Formiddagstreff
hver onsdag kl. 13.00

Tøyen Helsestasjon:
"Åpen dag" 11/12
kl. 13.30 – 15.00
Tema: "Tannpleie"
 Neste års program
 er ennå ikke fastlagt.

Redaktørene Øystein Sjaastad, Kolbein Brede og Trond Jahr ler lettet over ikke å være forfattere av den omtalte bok.

Da tyngdekraften ble oppfunnet

Glem Aftenpostens Jan Erik Hansen og Håkon Harket og deres "europæiske idé-roman". Glem politikernes appelsinleker i "For Galleriet". Glem Per Christensen i rollen som Anders Jahre.

Årets mest tragikomiske begivenhet er boken "Legemet er en viktig del av kroppen", med kampioner og universitetslærer Øystein Sjaastad som medredaktør. Vi iler til med å understreke at bokens innhold ikke er forfattet av Sjaastad. De gjengitte sitater skulle forklare den presiseringen.

"På Pythagoras' tid ble dessuten tyngdekraften oppfunnet"

"Legemet ..." er en utsøkt samling sitater fra besvarelser til "forbere-

dende", examen philosophicum, ved vårt universitet. Og her vrir det av råfremme, men hulltetu så gjennomsiktige, bløffer, stor selv-ironi og humor, pompøst og ord-forelsket sludder og generell forvirring av Babelsk kaliber.

Så er vel dette høytravende saker som menigmann ikke skjønner det fnugg av? Aldeles ikke, her har du ikke noe behov for å få morsomhetene "forklart". Det er da som kjent heller ikke morsomt. Hvert kapittel er behørig introdusert med essensiell informasjon om de enkelte filosofer, noe som setter besvarelsene i et enda grellere lys. I tillegg er mange av sitatene utstyrt med underfundige kommentarer fra redaktørene, og disse gir gode hint om hvor i teksten det "lukter rart".

Som sensor har det vært Sjaastads lode å lese vrøvlet - og sette karakterer. Det må da ha vært en fysisk påkjenning å hikste seg i gjennom dette, Sjaastad?

Den kontroversielle Platon:

"Kvinnen føder barn, mannen gjør det ikke, i følge Platon"

Kan Deres grånende skjegg tilskrives disse rystende møtene med kunnskapsnivået hos Kremen Av Norsk Ungdom? Dessuten er De vel medskyldig i kunnskapsnivået? Når en kandidat påstår at Aristoteles (384-322 f.Kr.) var sterkt påvirket av Darwin (1809-82) og hans arvelære, vitner jo det om sterkt fraværende stedsans i idéhistoriens orienterings-løype?

- Jooo..., humres det. Men medskyldig og medskyldig... eksami-nandenes alder varierer kraftig, de yngste er vel ca. 19, de eldste opp imot 80! Humoren ligger jo ikke i intelligensen eller manglende sådan, men i de mer eller mindre ufrivillige dødssprang enkelte foretar for å gi et skinn av at de har rede på det de skriver om.

"To ting fyller meg med undring, sa Kant, men jeg kan ikke komme på hva det var"

Praktfull, original "kunst" oppstår når utgangspunktet er som originalest - f.eks. at de tapre studenter knapt nok har åpnet en bok eller overvært en forelesning.

- Mer på lager?

Kilden er uuttømmelig, og vi er stor takk skyldig til alle kolleger som omsorgsfullt har gitt oss gull-kornene i hende. Vi tre redaktører skryter gjerne uhemmet av boka - for det er altså ikke vi som har skrevet den!

På eget ansvar skal red. bidra med et eksempel på glirende logisk resonnement. Riktignok ikke fra universitetsmiljø, men en trenger da ikke være høyskoleutdannet for å snakke sludder?

*I gamle dager, i grisgrendte strøk, var det å være grindpasser en kjekk inntekt for egnens barn og unge. I en her navnløs bygd hadde det seg en som-
verdag slik at de tre brødrene Moen salt og dingle med beina på grinda langs en veistubb. Borti veien kommer prosten. Han trenger fritt leide for brest og vogn. Som takk for hjelpen med å åpne grinda, blir den forventede skilling delt ut av prosten, som mildt og i forbifarten konverserer.*

- Nå, åkken er det som er eldst tå Moenkara, da?

Brødrene Moen rynker pannen og konsulterer stumt hverandre. Prosten er jo øvrigheta, så her gjelder det å svare rett for seg. Omsider mæler den ene bror, lett spørrende:

- Neeetii... det må nå full være han far, det...?

Hva Freud ville ha sagt, tør vi overhodet ikke tenke på.

jef

La folk prate som dem vil!

Artikkelen er tidligere publisert i Arbeiderbladet. Gjengitt med tillatelse.

Dr. med. dent. Hans Lødrup den eldre tar i Arbeiderbladet onsdag 16. oktober opp det han mener er en forsøpling av uttalen når det gjelder landets hovedstad. Lødrup den eldre setter et fyrop bak det han ser som en utglidning av talespråket og kaller alle som sier Oschlo istedet for Oslo for språksyndere. For en som har levd hele livet sitt på østsida av ælva kan'ke synsinga til Lødrup d.e. stå uimotsagt. At mange bruker sch-lyden i uttalelsen av Oschlo ha'kke noe med utglidning av språket å gjørra, slik Lødrup hevder. Forklaringa er istedet like enkel som den er udramatisk - vi fikk talemåten inn med morsmjælka. Sånn har'e vært på østsida bestandig, og sånn kommer'e til å værre i framtida åsså. Og Lødrup skal værre klar over en ting: Vi østkantfolk bærer vårt språk med ære. Når vi

snakker, så snakker vi fra levra og bruker de orda vi alltid har brukt, og som vi lærte som småonger. På østkanten er vi'kke avhengig av å pakke ord og uttrykk inn i forfinede pakninger.

Jeg mistenker nemlig at det høyeste ønsket til Lødrup d.e. er å forfine Oschlo-språket. Det oser nemlig språkparfymering av hans innlegg. Men det ække sånn, Lødrup den eldre, at alle i denna byen er så forfina at de bare kan tørke seg med dasspappir fra Oluf Lorentzen. Folks språk sier åsså noe om dems tilhørighet. Derfor er det viktig at vi østkantfolk slår ring om vårt flotte språk. Så kan heller Lødrup den eldre vandre rundt i sin egen forfinede språkverden. Vi østkantfolk holder fast ved vår ærlige talemåte.

Tor-Erik Røberg-Larsen

Buss nr. 20 Skøyen/Galgeberg
og nr. 29 Hasle/Vippetangen

Alle
T-baner
går til oss

STORT BRILLEUTVALG
OPTISK SYNSPRØVE
GOD SERVICE

*Julen er her,
kom og se!*

Vi har utvalget!

TØYEN OPTIKK

Hagegata 24, Oslo 6 Tlf. (02) 19 8273

SE HER!

**Redaksjonsmed-
arbeider i Kampen-
posten søker sted
å bo - på Kampen!
Ønsker å leie 3-4
roms leilighet i 2 år
eller mer.**

**Siri Bryn,
tlf. 19 83 85**

Kampen Historielags 5-årsjubileum

Det Åpne Teater 26. oktober 1991

Alt var strålende.

Med det samme vi kom inn i smia forsvant den dårlige samvittigheten for at vi hadde tatt drosje og ikke rute 29.

Etter å ha besøkt baren fant vi oss en lun plass ved grua og lot inntrykkene sige på. Man kunne ane at flere vorspiel hadde funnet sted. Røyken fra de hundre sigaretter blandet seg med røyken fra grua på en virkningsfull måte, idéelt for medlemmer av Røykeringen, som var flertallige til stede.

Klokken ni begynte alvor, dvs. det kunstneriske. Leif Ryve som toastmaster varmet opp, og introduserte Rolf Søder. Søder antydte at han gjerne ville startet med Ibsens ungdomsverk "Keiser og Galliléer", men da dét ville tatt åtte dager hadde han slått tanken fra seg. I stedet ble det dikt av forskjellige forfattere, særlig Rudolf Nilsen, og jeg tror ikke noen syntes det var et dårlig valg. "Nr. 13" kom også, etter utallige oppfordringer (fra Greta). Forsamlingen viste tydelig at de

satte stor pris på Rolf Sødgers innsats.

Leif Ryve tok igjen ordet og opplyste blant annet at det bodde tre og et halvt tusen dansker i Oslo. Alle bodde imidlertid ikke på Kampen - det bare virket slik (almen jubel). (Forøvrig kan det avsløres at det på denne spesiell aften var både haugesundere, bergensere og minst tre personer fra *Bærum* til stede.)

Så var det tid for høytlesning ved Sidsel Mørck. Denne gang ikke fra

Årets desidert morsomste!

Legemet er en viktig del av kroppen

Autentiske sitater og utdrag fra eksamensbesvarelser til forberedende prøver i filosofi

Fra presseomtalen:

Dagbladet: "Høstens morsomste?"

VG: "En unik samling humoristiske perler.."

Program P1: "Høstens morsomste?"

Dagens Næringsliv: "Utrolig morsom"

Petter Nome i Nomes ark: ".....holdt meg våken med mye latter i det siste"

Kr 148,-

ad Notam

egne verk, men utvalgte deler fra Karsten Alnæs' bok "Kjempesnell og blå dager". Hun var redd hun ikke skulle få den rette vri på østkantdialekten, men undertegnede syntes ihvertfall det lød veldig bra. Forsamlingen ga også nå tydelig uttrykk for at de satte stor pris på innslaget.

Så kom suppen. Den var fortreffelig. Hassa opplyste at C.C. hadde vært med på å skjære opp grønnsakene, men det benektet han selv senere. Desto større ære til resten av festkomitéen, som besto av Søs Sørum, Greta Gulbrandsen, Hassa Horn og Mona Larsen.

Det ble nå en del bevegelse i forsamlingen. Man skiftet bord og fant nye samtalepartnere. Flere ganger kom samtalen inn på hvor fantastiske lokalene var, og man berømmet den store innsats Anne May har gjort i den forbindelse, og også med hele driften av Det Åpne Teater.

Til suppen og senere utover kvelden var det kunstnerisk ved Trond Romstad på trekkspill. Først kroatisk, serbisk og algerisk musikk. Deretter melodier som vi var mer kjente med. En strålende innsats. Noen våget seg ut på dansegulvet, enten to og to, eller en og en. Stemningen var fremdeles høy.

J. to minutter over tolv opplyste Hassa at dagen var slutt og jubileet over. Noen av de mer rastløse sjeler trakk da henover mot restaurant "Klubben" på Grønlandsleiret. Undertegnede, som har en viss motvilje mot å besøke restauranter hvor vindusrutene blir knust innenfra, ble imidlertid sittende.

Da Hassa annonserte "tre siste" ved Trond Romstad, var det med et visst vemod det kunne konstateres at dette ikke utløste den samme hektiske aktivitet som da "tre siste" ved Kauslands Trio ble annonsert på dans i Alverstraumen på begynnelsen av 60-tallet. Vi blir alle eldre - og til sist blir vi også selv historie.

Kari Børseth

ENGLE- BARNET har ordet

Alle vil ha unger - ingen vil ha ungdom!

Alle gråt vi den dagen vi ble født, og det skulle vi nok ha fortsatt med. Barna er nemlig det nye satsingsområdet her i landet. Ikke det at jeg har noe imot barn, men **hvorfor kan ikke vi "kommunale ungdommer" også komme inn på statsbudsjettet igjen.**

Det er selvsagt bra at barneministeren holder seg til kjente sitater som: "La de små barn komme til meg" - og vil satse på barnevernet. Men, når barnevernet kommer inn i bildet, er det jo allerede krise. Rart ingen har tenkt på at det kan være like lurt å forebygge sykdom som å utvikle dyre medisiner.

Dem sier det er viktig å forebygge kriminalitet og narkotika, men i steden roper alle på strengere straff. **Det kan ikke akkurat kalles å ta problemet ved roten. Nei, hadde jeg vært statsminister, ville Staten både satset på barn, rockere, høyere utdanning OG på "kommunale ungdommers" rett til en meningsfull opplæring, arbeid og fritid.** Da hadde jeg heller satset på å tømme fengslene enn å øke straffen

Aller først skulle jeg tatt Oslo, Bergen, Molde og Kristiansund under administrasjon. De andre kommunene hadde jeg premiert for eventuell satsing på ungdomsklubber, juniorklubber, ungdomshus, oppsøkende arbeid og andre anerkjente "medisiner" mot samfunnssykdommer.

Sånn som statsbudsjettet ser ut i dag, er det Miljøverndepartementet som satser mest på ungdom og såkalte nærmiljøtiltak i organisasjonenes regi. **Det er det eneste vi mangla, at ungdom ses på som et miljøproblem. Sukk - da trenger vi nok mer enn 5 millioner for å renske opp.**

"ENGLEBARNET"

Kampen-ungdom med video om hærverk

Bydelen har gitt bidrag til revy og/eller video på temaet "hærverk". Etter en litt treg begynnelse er nå ungdommene i full gang med å lage videofilm om ungdomssituasjoner, bl.a. om hærverk.

Det er ungdommer fra Kampen skole fra 7., 8. og 9. klasse som møtes mandager og tirsdager mellom kl. 18 og 20 i Bydelshuset og lar fantasien blomstre.

Det er video de vil lage i første omgang, og målet er at filmen skal vises i storsalen i Bydelshuset og aulaen på skolen, og den vil også bli sendt til barne- og ungdoms-avdelingen i NRK.

Disse er med i videograppa, men noen var dessverre ikke tilstede da bildene ble tatt: Tommy Andersen, Mostafa Battakh, Edward Bruheim,

Alex Dizja, Soliman Elhankouri, Adelhak Elhankouri, Isa Eren, Siw Jørgensen, Helene Klatran, Irene Kristensen, Atle McAdam, Magnus Nissen, Thomas Risom, Krister Siljan,

Ravinder Singh, Janne Willumsen og Carina Ødegaard.

Hilsen Solveig

Vi lover å bringe fyldig omtale! Red.

Se opp for Disse Melankolske Menn

*Husk hvor du leste det først. Sommersingelen 1992
er her allerede, og den kommer fra Kampen!*

Svein Moberg og Thor Arne Sæterholen feirer positiv presseomtale

Husker noen Primoz Ulaga? Den skihoppende jugoslav, en gang inne-
haver av verdensrekorden? Eller
Kampenbandet med samme navn, kjent
for kryptiske pressemeldinger i KP og
legendariske opptredener på
Bydelshuset? De sistnevnte lever i beste
velgående, dog under navnet "Disse
Melankolske Menn" - og med en annen
besetning.

Men hvorfor så melankolske? Er dere
gamle menn blitt, Thor Arne Sæterholen?
- Nei da, foreløpig er dette mer et
prosjekt enn et band, og "Disse
Melankolske Menn" er en slags "ar-
beidstittel", kan du si. Endelig
bandbesetning er ennå ikke klar, når
det skjer vil kanskje også navnet bli et
annet.

Kampenposten har altså fått lytte til en
demokassett som radarparet Svein
Moberg (vokal, div. gitarer, kor,
keyboards) og Thor Arne Sæterholen
(vokal, div. git. og kor) har produsert,
og vi må bare inn-rømme at vi er
sjarmert i senk. Proff produksjon, am-
bisiøse men ikke overlesede arrange-
menter og et oppsiktsvekkende godt
øre for me-lodi og harmonier. Her er
strykere, blåser-rekke og "koredamer".
Demokassetts tre melodier røper vel
også noen vokale innsatser som fore-
løpig ikke er helt stødige - mens altså
en låt som "Beskjed" sitter der den skal.

Ett av de største plateselskapene har
allerede sagt seg interessert, og det
ville ikke forundre oss om de med tid
og stunder må slåss med andre om

Kampengutta med det sporty navn.
Hvordan det høres ut? Tja, med fare for
å støte de "melankolske" - en blanding
av Beatles, DeLillos, Martin Stephenson,
Dire Straits, Squeeze.... Selv hører de
mye på artister som Suzanne Vega,
Tanita Tikaram o.l.

Og tekstene er altså norske. Nevnte
"Beskjed" oser pop-sjarm også tekstlig
sett, ubesværet, lekende og underfun-
dig. De to andre låter glipper litt en-
kelte steder, synes vi - og det ville de
gjort om teksten var på engelsk også.
Men "Melankolske Menn" har god tid,
og jobber i disse dager med å gjøre
ferdig 14 låter til i studio. Og har ingen
andre veit på å utgi dette skal vi for
svingende gjøre det selv.

Kirsti Aasen 50 år

Sognepresten vår er Kirsti for de fleste i menigheten, og også for mange som står utenfor, selv om vi bor innenfor sognets grenser.

Da tenker jeg på hennes kollega, hans velærverdigheit som huserte i Haslum vest for byen på 1700-tallet. Når han ble kjørt på de smale veier nei et bygdens kvinner mens bygdefolkets menn strøk huene av.

Når vi møter Kirsti har vi lyst til å gi henne en klem. Og gjør det ofte. Prelaten i Bærum maktet å fylle sin gamle stenkirke. Han tok lensmannen og lensmannsdrängen til hjelp. Ve den taus eller knekt som unndro seg kirke. Så talte sjelesørgeren lenge, ofte i timer, intetsigende i det iskolde gudshus.

Kirsti har aldri ringt til inspektør Kolbjørn Skjervengen i Politihuset for å fylle benkene i Kampen kirke. Mennesker strømmer til for å oppleve kulturaftener samt Kirstis og hennes residerende kapellan Aud Sigurdsøns preknar. Ikke bare personlig kristne, som det heter, søker huset - men også agnostikere og hedninger. (Ja, endog katolikker, som vel nesten er like kristne som lutheranere.) Kirsti er brobygger. Uansett oppfatning søker man hennes kirke. Og det til tross for at man sitter ulidelig vondt i J.W. Nordans tempel. Man må faktisk til en John Knox-kirke i Skottland for å oppleve en mer fysisk lidelse.

Da november ble desember var det fest på Kampen. Sogneprest, cand. theol. Kirsti Aasen rundet de 50 år. Markedsføringen var diskret. Men kirkebygningen hadde få tomme seter. Kirsti ble ikke nevnt under høytidsstunden. Det var på Kirstis vis en Pär Lagerkvist-aften hvor Sveriges lille, vevre og store skuespiller Stina Ekblad leste på vidunderlig finland-

svensk. Vår internasjonale musiker Aage Kvalbein spilte Bach, Arne Nordheim og Øystein Sommerfeldt. Så gikk man til Kafe Lars, kirkegjengere, store scenekunstnere, arkitekter, almindelige mennesker, østlendinger, sørlendinger, nordlendinger, vestlendinger og endog trøndere.

Der var taler. Mange taler. Festkomitéens formann, gallerieier Joronn Dahl slo an tonen. Frelsesarmeen fulgte ansporende opp og Leif Ryve var elegant. Domprosten hyllet bursdagsbarnet som også Grundtvigselskapets representant. Menigheten gav fagnad, det gjorde også katolikker. Eli Storbekken hilste fra Østerdalen hvor Kirsti har rot, og priste Kirsti med stev.

Professor, dr. philos. Lone Klem tok ordet. Hun talte om kulturpersonligheten Kirsti Aasen. Så tverrvendte hun, som Lone Klem ofte gjør. Hun dvelte ved et tankekors. Hvis Kirsti blir biskop - hva da? Professoren mente at i så fall må bispesetet flyttes til Kampen. Jeg ser en rekke problemer hvis så skjer. A/S Alf Bastiansens arkitektkontors bygning måtte vel bli bispebolig, ved ekspropriering.

I denne parafrase over Kirsti Aasen makter jeg ikke å yte henne full rettferdighet. Man blir så blendet av hennes personlighet at man ikke ser alle hennes fortrinn og heller ikke svakheter. For selv Kirsti har lyter.

Hun er et menneske først. Så prest. Vår store skuespiller Astrid Folstad karakteriserte jubilanten som et ydmykt, men samtidig uhyre sterkt menneske. Akkurat i disse ord ligger kanskje nøkkelen til forståelsen av sognepresten.

Kirsti Aasen er skapende og utfordrende. Hun engasjerer mennesker. Hennes kirke, eller kanskje menighet er riktigere, er anderledes enn alt annet innen Den Norske Kirke. Hun har skapt Kampen Kro- og Kirkekor, et godt paradoks i pietistisk forstand. Hun trekker våre største kunstnere til sine hus. Og så har hun instituert noe jeg tror er helt spesielt, nemlig arbeidergudstjeneste i Kampen kirke - hver 1. mai. Disse skal være fylt av mennesker, jazzorkester og røde flagg. Men om dette vet jeg lite. Også jeg har lov å sette grenser.

Ingen kan stille seg likegyldig overfor Kirsti. Hun gir meget.

Jeg har fulgt en debatt om kvinnelige prester og eventuelt kommende kvinnelige biskoper. Det ble fremholdt at kvinner ikke kan bli biskoper, fordi en biskop representerer Gud på vår klode.

Hvis det finnes en gud, kan jeg ikke tenke meg at denne i vårt karrige land kan finne en bedre stedfortreder eller ambassadør, enn akkurat Kirsti Aasen.

C.C.

Aage Kvalbein og Stina Ekblad under prøvene i Kampen kirke

Bare rør i Hagegt. 54?

Ikke skal vi insinuere at rørleggervirksomhet er en naturlig forlengelse av et delikatessekjøkken, men det er et faktum at Kampens egen rørleggerforretning holder bus i de tidligere lokalene til Kilden Næringsmiddelfabrikk i Hagegata 54.

Her har Øyvind Holstad og Johnny Westerheim regjert siden '87, og har med tida omskapt den gamle lekkerbiskensindustri til en lys og innbydende forretning - selv om det egentlig er et kjellerlokale.

Så veldig godt synlig utenfra er de ikke, og skam på de som ikke har sett tilbudene deres når de går forbi: For tilbudene er gode, og de gir en service som bare en nærbutikk kan gi. Men H&W ber oss understreke at de ikke er "Falken":

- Vi har ingen døgnåpen utrykningstjeneste, men det er klart vi stiller opp for "kjentfolk"! Husk at rørleggeren ikke minst skal være en rådgiver. Mange vet f.eks. ikke at det finnes støtte å få, i form av etableringslån, ved større akutte reparasjoner og installasjoner. Vi har rede på mye rart....

At de havnet på Kampen var visst egentlig en tilfeldighet, hverken Holstad eller Westerheim bor her? - Jo, litt tilfeldig, men det har nok å gjøre med at mange av de første store oppdragene våre etter starten i '79 var her på Kampen. Vi var med på Kjølberggt. 24, vi gjorde Bydelshuset, Skedsmogata 4 og 6, Normannsgata 43, osv.

- Er det en myte at det koster en stakkar 1500 kroner å få skiftet en pakning i kjøkkenkrana? 89,50 for en gummidings og 1410,50 i arbeid - og reisetid? Slike skrekkehistorier leser vi jo om titt og ofte?

- De som opplever slikt har nok vært utsatt for uproffe og/eller uærlige folk. Vi avtaler gjerne forhåndspriser, faste sådan, hvis kunden vår gir oss opplysningene vi trenger. Det å kunne gi en riktig og realistisk pris har jo også noe med erfaring å gjøre.

- Har folk blitt flinkere til å fikse og ordne selv?

- Det merker vi nok en tendens til, ja. Vi selger atskillig flere deler enn før. Dessuten er vi nok en god forbundsfelle for mange vaktmestere i strøket. Men dette at folk tar sjanser og vil ordne opp selv kan straffe seg. Vær klar over at forsikringsselskapene er svært obs på arbeid som ikke er utført av autoriserte fagfolk, om uheldet skulle være ute. Det kan bety avkortning i erstatnings-summen.

Stort eller lite; fra pakninger til oppvaskmaskinen til komplette baderomsløsninger og sanitæranlegg for institusjoner og firmaer, Holstad og Westerheims fagkunnskap, velholdte lager og trivelige serviceinnstilling er godt å ha i nærheten. Spesielt for oss hvis kjennskap til rørleggerfaget begrenser seg til å skru av korken på en flaske Plumbo.

jef

Romjulsballet!

Tradisjonen tro arrangeres det juleball i Kampen Bydelshus 4. juledag, i samarbeid med Kafe Lars. Det blir servert middag, og det blir dans til levende musikk: Frank Jacobsen, trommer - Johan Bergli, saxofon - Gaute Storås, bass og Steinar Larsen, gitar.

Hele Bydelshuset skal tas i bruk til denne festlige anledning, og vi regner med stor deltakelse og stormende jubel. Dere kan nok regne med både festtale, polonaise, romjulslotteri og dans. Musserende vin serveres som "fordrink", og etter maten vanker kaffe og kaker. Baren vil være åpen utover kvelden. Her er ikke tillatt å nyte medbrakt drikke!

Noen helt konkrete praktiske meldinger: 1) Vi må vite om du/dere kommer, innen 20.12. 1991. Påmelding til Marit Lauten, tlf. 67 71 61,

Robert Lorange, 68 03 48, eller på Kafe Lars, 19 04 92.

2) Påmeldingsgebyr kr. 260,- pr. stk. (mat, musikk og servering)

3) Betal pengene på postgiro til: A/L Kampen Bydelshus, Bøgata 21, 0655 Oslo. Postgiro 0808 2123610.

Kampenkalenderen 1992

Ytterliggående kampianere har allerede krevet status som selvstendig republikk for Kampen. Egen tidsregning for Kampen har visst ennå ikke vært luftet, så i mellomtiden får vi ta til takke med den resten av verdenen forholder seg til.

I år er dette mer lystbetont enn noensinne, da ny utforming og spennende tekster gjør Historielagets kalender til et naturlig jule- eller nyttårsinnkjøp. Den perfekte gave til utflyttede kampianere?

Red. er ubeskjeden nok til å nevne at det er Siri Bryn i Kampenpostens redaksjon som har stått for utformingen, og Kampen Grafisk har hatt hånd om trykk og ferdiggjøring. Kalenderen får du i Dahls kiosk ved kirken, eller direkte fra Historielaget (se "Nyttige navn og nummer" side 2). Og husk - den varer et helt år. For kun kr. 50,-.

jef

Hjemmelaget mat

Trivelig miljø

Julemat: Lutefisk: 90,- Juletallerken: 100,- Pinnekjøtt: 110,-

Hver dag: Dagens middag m/ kaffe: 55,-

"Taxifrokost": Melk, stekte poteter, bacon, speilegg, kaffe: 42,-

Tom og Tone's CAFÉ

Normannsgata 5, tlf. 68 46 09 Åpent fra 07.00 til 22.30

Kampen er noe for seg selv

Av Kjell Bækkelund

Det er slik nå som før: Kampen er en liten by i byen. Kampen er ikke Majorstua med den direkte tilknytning til musicaloppsetninger og prangende restauranter, ei heller har den Frogners Bygdø Allé-forretninger, ikke Grünerløkkas mangfold. Kampen er noe for seg selv - som antydnet. Kampen har nemlig patriotisme!

Den fikk vi som holdt til der i mellomkrigsårene inn i blodet, du var Kampegutt fra barnsben av, det holder livet i gjennom.

Hvorfor er det slik?

Det har noe med "kosen" å gjøre. Dette at du kan vandre i de fortsatt trange gater og kikke på de gamle hus som er pietetsfullt tatt vare på. Kampen er heller ikke skjemmende preget av kolossbygg som så mye av Oslo forøvrig (særlig ille er det i det gamle Vaterland). Kampen har nemlig *særpreg*.

Vi som vokste opp der fikk tidlig merke solidaritet og vennskap, var det sykdom hos en var naboen på plass, gikk det bra for en var gleden stor og merkbar, gikk det dårlig kunne man dele sorgene.

Kampen var noe så selvfølgelig som menneskelig. Der ligger hemmeligheten.

Strøket rundt kirken, smågatene som krysser Normannsgata, Bøgata, Telemarksvingen, det er så mye som dukker opp i minnene når man sitter for å skrive at man en gang for alle er preget av Kampens trivsel og hygiene.

Dermed konklusjon: Kompliment til de som sørger for at Kampen ikke mister sin identitet og sitt særpreg, som sørger for at Kampen fortsatt er noe for seg sjøl.

Må den være det lenge-lenge!

Visepresidenten, prisvinner Hansen og Presidenten

Sesongslutt for KBC

Man skrev 27. oktober og det var søndag. Akkurat denne fine høstdag var en bitteliten milepæl i Kampens historie.

Medlemmene av Kampen Boccia Klubb fylte Galleri Kampen for å markere sesongavslutning. Klubbens høye president, Peer Lorentz Dahl delte ut priser til de beste spillerne, som var:

Jan Erik Hansen (Kampengutt med flere generasjoners rot i vår bydel)
Tor-Willy Weberg (som bor i Sonstgt).
Tor Karlsen (finnmarking, lærer på Kampen skole)

Prisutdelingen måtte ansees som et kvinnenederlag. Ingen kvinne nådde helt opp, selv om de fleste bocciaspillerne i Kampen Park er kvinner. Men resultatenes veier er uransakelige. Hadde Barbro Hippe

ikke stillet opp nest siste spilledag, ville hun strøket avsted med et trofé. Men akkurat nestsiste spilledag fikk hun ikke kulene målrettet inn.

Så var det valg. Det var enkelt. Presidenten var ikke på valg, heller ikke visepresident Joronn Dahl. Thor Carlson (født og oppvokst i Hauge-sund) ble oppnevnt til generalsekretær.

Gjennom seks måneder har kampianere møttes til bocciadyst i Kampen Park, hver lørdag og søndag. Intet krav er stillet. De har bare hatt det artig. Det har vært en stor spennvidde i alder. Menn med barn i barnevogn har konkurrert med bestemødre.

(Kampenpostens utsendte medarbeider)

Safia er ikke blitt redd

Tirsdag 12. november raknet idyllen definitivt i Normannsgata. Det stille og harmoniske ble åsted for et av de styggeste og råeste overfallene vi har hørt om her på Kampen.

Hele strøket kjenner Safia Anwar Soofi og hennes mann Anwar. I hele ti år har de drevet sin lille forretning her, og blitt en populær og avholdt ingrediens i nærmiljøet. Kampen Kolonial, som den heter nå, startet nærmest som et lite kultursenter, hvor Anwar solgte bl.a. litteratur - bøker og aviser - på engelsk og urdu, tepper, og annet kunsthåndverk av pakistansk opprinnelse. Gode naboer og venner hjalp dem til etterhvert å gjøre det om til en butikk med allsidige tilbud. Ikke minst fikk de god støtte til å orientere seg i den byråkratiske jungelen.

Så kolonial ble det. Plassen var begrenset, men hjertevarme og vareutvalg desto større. Og kundene ble mange og trofaste. Noen innbrudd i året måtte de tåle, som så mange andre forretninger, men problemer av alvorlig art har de sluppet.

Derfor reagerte hele Kampen sterkt da Safia og Anwar plutelig var å finne i avisenes spalter - intervjuet på kirurgisk avdeling ved Ullevål sykehus. For hit ble Safia sendt etter å ha blitt brutalt slått ned inne i butikken.

Da Kampenposten og fotograf Per-Anders Rosenkvist slår følge med Anwar hjem til hans familie har det gått 8 dager etter overfallet på hans kone, og hun er nylig utskrevet fra sykehuset etter operasjonen.

En varm og trivelig atmosfære møter oss hos Soofi. Safia er fortsatt sengeliggende, men ved godt mot og humor, omgitt som hun er av omsorg fra mann, sønn og datter.

Det er tidlig ettermiddag da tre 14-15 åringer trenger seg inn i Kampen Kolonial, etter å ha ventet til butikken er tom for andre kunder. De låser

døren etter seg. Safia gjør ikke noen form for motstand - hun skjønner hva som er i gjære. Men i stedet for å bare ta de skarve sedlene i kassa og løpe sin vei, som de utmerket godt kunne ha gjort, går ungdommene løs på henne. De bruker noe som kan ha vært et balltre, eller en slags plastkølle. Det er visst ikke effektivt nok, så de slår også løs på henne med en flaske, til hun ligger blødende og bevisstløs på gulvet.

De tre ungdommene stikker av, med pengene fra kassa. De har gjort sitt.

Har Safia blitt redd? Orker hun gå tilbake til butikken når hun fysisk er frisk nok? Nei, Safia er ikke redd. Dessuten har hun en jobb hun vil tilbake til. Det blir jo hverdag igjen, og den møter hun gjerne. Men både sjokk- og sinnereaksjoner må hun vel ha hatt, tenker hun ikke HEVN! STRAFF!, spør vi.

Det er ikke så viktig for Safia.

Klart gjerningsmennene bør straffes, det er så. Men hun skulle gjerne møtt gjerningsmennene, ansikt til ansikt. Hun er tøff nok til det. For hun skjønner ikke *hvorfor* de gjorde det. Og vi kan ikke svare.

Anwar heller ikke. For dette er blind, meningsløs vold. Derfor er heller ikke Anwar først og fremst opptatt av straff, men heller å snakke om det, for kanskje å forstå, gjøre det meningsløse mulig å fatte. Det blir enklere å takle sine reaksjoner og bearbeide sine følelser hvis en kan sette navn og ord på det som virker ubegripelig og urettferdig. Og Anwar understreker også at han ikke vil se det som skjedde som utslag av rasisme. Det kunne skjedd hvem som helst, uansett hudfarge.

Safia og Anwar er veldig takknemlige for den overveldende sympatien og støtten de har fått fra sine Kampen-naboer og kunder. Bukettene ble mange på nattbordet på kirurgisk avdeling.

Minst av alt ønsker de at denne hendelsen skal glattes over og dysses ned. Ikke i den forstand at selve overfallet skal omtales og utbroderes i all evighet. Men ved å snakke åpent reduseres ihvertfall grunnlaget for rykter, halvsannheter og sladder. Selvfølgelig ønsker de at gjerningsmennene blir tatt, og håper at de som vet noe om hvem de er, melder fra.

HVA SIER POLITIET?

For gjerningsmennene er ikke tatt, og i dag, nøyaktig en måned etter overfallet, har ingen vært inne til avhør med status som siktet. Det forteller politibetjent Terje Torseth ved Grønland politistasjon, som har etterforskningen av saken. Og Soofisaken er jo ikke den eneste de jobber med. Til enhver tid er 30-40 saker av slik art under etterforskning, men denne hører absolutt til blant de grovere. Så er den vel også høyt prioritert?

Jo, det er den, forsikrer Torseth, men kan ikke gi nærmere opplysninger om hva som hittil er gjort, eller videre framdrift i etterforskningen. Politiet sikret spor på stedet og fant også fingeravtrykk, men dette har ikke ført til noe. Har

politiet noen formening om hvem de skyldige kan være?

De er av vitner og av Safia beskrevet som "vanlig" utseende ungdom, tre med et utseende som betegnes som "orientalsk", mens den siste så "norsk" ut, med lyst kortklippet hår. Alderen altså anslått til 14-15 år. Torseth understreker imidlertid at innhentede opplysninger hittil indikerer at det *ikke* er Kampen-ungdom. Og det er antagelig en lettelse for noen og enhver.

Hvor realistisk er det så å tro at overfallsmennene blir tatt? Sannelig om vi vet. På spørsmål om politiet er optimister i så måte, svarer Torseth at "vi må jo det". Kanskje ante vi et lite spørsmåltegn etter, men det kan jo ha vært en dårlig telefonforbindelse. Sikkert er det ihvertfall at politiet er avhengig av hjelp fra de som *vet* noe. Sladder og rykter har hverken Kampen eller politiet bruk for. Det har heller ikke ekteparet Soofi.

HVA SIER SKOLEN?

Vi har snakket med foreldre til elever ved Kampen skole, og vi har snakket med lærere og rektor. Hvordan blir en slik hendelse behandlet på skolen? Overfallet har også skaket opp barn og unge på Kampen, og på mange måter har de dette nærmere innpå seg enn mange voksne. Både utrygghet m.h.t. at slik grov vold skjer midt på dagen, og usikkerheten all den tid ingen er anholdt. Kjenner *jeg* de som gjorde det? Nå tyder jo heldigvis alt på at illgjerningsmennene ikke er å finne hverken blant skolens elever eller på Kampen forøvrig. Sosiallærer Nils Kvissel forteller at saken har blitt diskutert i flere klasser, og skolen som sådan har drøftet den med politiet. Kvissel forteller også om et utmerket samarbeid med Bydelspolitiet, som titt og ofte har kontakt med skolen. Bydelspolitiet driver forebyggende arbeid, og fra mange kanter i ungdomsmiljøet

signaliseres det at dette er karer det går an å prate med.

Kampen har jo et lite og gjennomslagskraftig ungdomsmiljø, og det er viktig med åpne linjer og renhårig prat for å unngå å brennemerke spesielle grupper eller miljøer.

Kvissel forteller også at det på siste møte i SSP-utvalget, som er et samarbeidsorgan for sosialkontor, skole og politi ble vurdert å sette i gang et natteravnprosjekt også her i bydelen. Det lover vi å komme tilbake til.

Og innen neste nr. av Kampen-posten utgis, har kanskje nye kommunikasjonslinjer mellom skole, elever, foreldre og befolkningen forøvrig blitt etablert. Det som skjedde Safia Anwar Soofi skal ikke skremme oss til å gå i skyttergravene og dra ned blendingsgardinene. La oss forholde oss til fakta, og handle og snakke ut fra det.

jef

Den store utflukten

Såvar vi på vei. En spennende tur sto foran oss, og vi gledet oss som barn, ja like mye som de barna vi hadde med. I minibuss, lastebil og en privatbil, tilsammen 15 stykker, dro vi i vei innover i eventyrskogen. Litt sen start, men vi var på vei mot Skarnes, nærmere bestemt Maarud Skoger. Da vi forlot hovedveien og kjørte innover skogsveien, forlot vi eksos, støy og uro. Trær, trær, trær glitrende av rimfrost og lav, kald sol som spilte sine sølvstråler på rimfrosten og fikk den til å skinne.

Etter en lang tur på skogsveien fikk vi øye på en herre i veikanten. Han hadde ventet tålmodig på oss i en drøy halvtime, men var allikevel bare smil, og med varme øyne ønsket han oss velkommen.

Harald Røhr var mannen, som byttet ut bylivet og Oslo for 30 år siden, og ikke kunne tenke seg å bytte tilbake til asfaltjungelen etter alle disse årene i frisk skogduft. Sammen med Harald Røhr gikk vi siste biten opp i skogen. Hva møtte oss? Jo, to trauste, blide "høggere" med kaffebål og pappkrus til velkomst. Hva kunne vel smakt bedre etter en lang biltur? Vi var overveldet.

Litt beskjedent overrakte Wenche et dekorert fuglehus til Harald Røhr. "Vi

tar noe fra skogen, og vil gjerne gi litt tilbake", var hennes takk på vegne av Kampen Vel, og da Thomas Stang og frue kom tilstede, fikk vi inntrykk av å ha gitt en stor gave. Selvfølgelig skulle ikke fuglehuset henges opp i skogen, det skulle få hedersplass nede på gården. Ungene koste seg rundt bålet med medbrakte pølser som ble stekt på pinner over bålet. Vi så at treet var stort og flott, der det ruvet i skogbrynet, men da det etter en spennende tid lå på bakken og skulle heises opp på lastebilen, virket det enormt. Lastebilens lifts-system var ukjent for oss, men med bilens instruksjonsbok i hånden gikk det bra. Litt moro ble det jo av det og. Til slutt lå treet på planet, ja ikke bare planet, treet stakk noen meter ut bak, mens stammen lå på styrehuset.

Ikke bare har vi fått en stor gave fra Maarud Skoger i år, men de foreslo også selv at dette måtte bli en årlig tradisjon og ønsket oss velkommen tilbake neste år. Vi, Kampen Vel, ba om en gave, men vi reiste derfra med den utrolige følelsen av at vi hadde gjort *dem* en tjeneste ved å motta gaven. Månen til hyggelige og varme mennesker skal man lete lenge etter. Så bar det i vei mot Kampen, med kort kaffestopp på Vormsund.

Vi skjønte raskt at dette treet på 300 kg og 10 meters høyde ville bli vanskelig å få ned i hullet som var gjort klart fra veivesenets side. Vi sto litt tafatte til å begynne med, men et desperat "HJELP" til brannvesenet løste problemet. Det gikk ikke mer enn et kvarter fra vi ringte til de var på pletten med kranbil og snorkel. De løftet og dirigerte, og vips var treet på plass.

Tenk at man på én dag skal møte så mye vennlighet og hjelpsomhet! Vår takk blir så liten.

Vi hadde frosset, kjent den rene skogsluften, møtt bare vennlighet og hatt det moro. Hva mer kan man vente seg av en desemberdag?

Søndag formiddag skulle lysene monteres. Trond klatret som et ekorn på den lange stigen, og festet lysholderne. Det var kaldt uten noe på hendene, så det var godt å ha kirken å varme seg i. Jan Erik skrudde i pærene, Per løp frem og tilbake i sitt velfylte verksted og hentet ting vi trengte underveis. Og de var mange. Endelig var alt på plass.

Kvart på seks stilte Kampen/Tøyen Musikkorps opp i våpenhuset og lokket til seg folk med liflige juletoner.

Da klokken var 18.00 var plassen foran kirken svart av folk. Vi hadde ventet en del mennesker, men maken til oppmøte, ja, det varmet. Etter en kort velkomst av Wenche, ble lysene tent til rungende klappsalver. Musikken spilte "Deilig er jorden", og det var en riktig høytydelig åpning. Så dannet vi ringer rundt juletreet, store og små hånd i hånd, og sang julesanger så det ljomet utover Kampen. Så bar det inn i kirken. Litt kaffe og kaker ble servert i våpenhuset, men

vi hadde nok dessverre kokt altfor lite kaffe, så noen ble nok litt skuffet. Kampen kro- og kirkekor ledet allsangen, som ble en hyggelig halvtime med kjente og kjære julesanger. Kirkekoret framførte også en del sanger alene, nydelig sunget. Wenche fikk anledning til å fortelle litt om juletreets ferd fra Maarud Skoger til Kampen, og oppfordret samtidig folk til å gi en skjerv ved utgangen. Vi mangler fremdeles ganske mange penger for å betale lys og

graving. Vi takker for de 970 kr. som kom inn i kirken.

Mange godord tilkom oss etter denne fantastiske helgen. Vi tror folk trivdes, og vi er sikre på at dette arrangementet ble satt pris på.

Så Kampen Vels 20-års jubileum fikk det høytidelige og hyggelige preg vi hadde håpet på.

Vi gleder oss alt til neste jul.

Wenche

6,5 millioner bevilget til nærmiljøprosjekter i Gamle Oslo

I forrige utgave av Kampenposten orienterte jeg om at det ble arbeidet med nærmiljøprosjekter i Gamle Oslo innenfor en kostnadsramme på 4 millioner, bevilget like før sommeren '91.

Noen dager etter utgivelsen av forrige nr. ble disse tilskuddsmidlene fra Miljøverndepartementet utvidet med ytterligere 2,5 mill. Nye prosjekter ble som følge av dette umiddelbart satt i gang. Heldigvis forelå det diverse underlagsarbeid for nye prosjekter, slik at de fysiske arbeidene kunne komme i gang omgående.

Hovedprosjektet er forblendingsarbeider på deler av fengselsmurene rundt Oslo Kretsfengsel. Disse murene var ved sin opp-

rinnelse i 1841 staselige gråsteinsmurer med tårn og pillastere. Så ble ca. 120 kvm av disse murene ødelagt våren 1981 og erstattet med rene betongmurer. Forblendingsarbeidene vi nå har startet innebærer å tilbakeføre murene til slik de opprinnelig så ut.

I tillegg ble det bevilget penger til omfattende forbedringsarbeider av undergangen ved Harald Hådrådes plass i Gamlebyen. Trappene utbedres, det skal settes opp fliser på veggene, og over hver av trappenedgangene til undergangen skal det bygges pyramide-tårn i stål og glass.

Dessuten er det satt i gang miljøforbedringstiltak i 12 av bydelens barnehager. Her er også arbeidene

i full gang i 5 av barnehagene, med gjerderepa-rasjoner, forbedring av lekeutstyr, reparasjon av husker, nye bed og busker o.l. Utover disse store prosjektene ble det dessuten satt i gang et par andre tiltak.

SISTE NYTT OM PLASSEN FORAN BYDELSHUSET

Som omtalt i forrige nr. ble det i første bevilgning fra Miljøverndepartementet gitt penger til å opparbeide en plass foran Kampen Bydelshus. Arbeidene er nå så godt som avsluttet, med unntak av oppfylling av jord i bedene og utplanting av busker.

Oslo Veivesen har stått for opparbeidelsen av fortauet, og murer Trond Andersen sammen med

arbeidere fra Gamle Oslo Servicesentral på Grønland har opparbeidet plassen. Bildet er tatt for et par uker siden. Når dette nr. av Kampenposten kommer leserne i hende, er forhåpentligvis de gjenstående asfalteringsarbeidene av fortauet også avsluttet.

NYE MULIGHETER NESTE ÅR

Det foreligger nå forslag på rundt 45 nye nærmiljøprosjekter for 1991 i Gamle Oslo. Miljøverndepartementet vil bevilge noen millioner til slike prosjekter, men kan vanskelig tenke seg at alle disse blir gjennomført. I bydelsadministrasjonen arbeides det nå hardt med å få statlige midler i tillegg til penger bevilget fra Miljøverndepartementet for å realisere flest mulig av disse nærmiljøprosjektene.

Robert Lorange

Glasshuset på Kampen

Alt i glassarbeid

DAG&NATT **67 97 27**

REPARASJONER
NYINNSETTINGER
SPEIL & ISOLERGLASS
ORNAMENTGLASS
BÅT/BILGLASS
ALUMINIUMSFASADER

BLYGLASS
MESSINGINNF. GLASS
KUNSTGLASS
LAMPER
RESTAURERING
ALT I INNRAMMING

HURTIG OG RIMELIG SERVICE

Glasshuset A/S

Brinken 29, 0654 Oslo Mobiltlf. 030 10543

Velforening + Bydelsforvaltning = Sant

Velforeningene i Gamle Oslo innleder nytt samarbeid med Bydelsforvaltningen

Det har lenge vært samarbeid på ulike felt mellom bydelsadministrasjonen og velforeningene på Kampen, Vålerenga, Gamlebyen og Nedre Tøyen/Grønland. Fart i dette ble det først i forbindelse med at bydelen ansatte en planlegger i bydelen for et par år siden. Våren 1991 ble det i forbindelse med arbeidet med miljørettet helsevern i bydelen etablert arbeidsgrupper og gjennomført flere arrangementer.

Dette arbeidet videreføres nå i løpet av høsten, og vil inngå som en viktig del av bydelens arbeid i året som kommer med å utvikle Gamle Oslo til en bedre bydel å bo i. For tiden er det arkitekt Kari Broch-Due som er bydelens planlegger.

For å systematisere er det etablert en nærmiljøgruppe, en byutviklingsgruppe og en trafikkgruppe. I hver av disse deltar representanter fra velforeningene og fra bydelsadministrasjonen.

Nærmiljøgruppa

I denne gruppa er det tanken at fremtidige nærmiljøprosjekter skal diskuteres og utvikles. F.eks. har ønskelisten for 1992, med rundt 45 nye nærmiljøprosjekter, mye av sitt utgangspunkt i velforeningsønsker.

Sentralt i gjennomføringen av slike prosjekter er Gamle Oslo Service-sentral i Heimdalsgt. 36 (leder er Ulf Gulbrandsen, tlf. 67 91 20). Hele høsten har denne sentralen vært en motor i arbeidet med å gjennomføre

de rundt 20 igangsatte nærmiljøprosjektene. Sentralen har tilknyttet seg rundt 30 medarbeidere, de fleste tidligere arbeidsledige som nå får lønnsmidler fra prosjektet. Og her mangler det ikke på kompetanse; murere, snekkere, grunnarbeidere, en kokk, en landskapsarkitekt, ufaglærte m.fl. Folk med lang yrkeserfaring, og unge mennesker som har sin debut i arbeidslivet.

Det som er et viktig poeng for deg som leser dette, og som har ønsker om å få ryddet opp i nærmiljøet rundt der du bor, eller som har forslag om miljøforbedringer i bydelen som med endel innsats kan gjennomføres, kontakt Gamle Oslo Servicesentral om dette. Kanskje de kan hjelpe deg?

Nærmiljøgruppa vil bli sammenkalt like utpå nyåret når de økonomiske rammene fra Miljøverndepartementet til dette arbeidet er klart.

Byutviklingsgruppa

I vår laget en arbeidsgruppe herfra en utstilling med arbeidstittel "Visjon Gamle Oslo år 2000". I månedene som kommer skal det lages en brosjyre som viser denne visjonen, og i løpet av våren skal det gjennomføres arbeidsmøter som tenker fremover. Viktige tema vil være:

Er det mulig å få inn tunge kulturetableringer i Gamle Oslo? (Hva med opera, Deichmanns bibliotek i Galleri Oslo, akvarium, Stenersen-samlingen o.l.?)

Er det mulig å få til sammenhengende grøntstrukturer i bydelen? Økologisk byutvikling, har det noe for seg i Gamle Oslo?

I forbindelse med planene om å få middelalder-Oslo i Gamlebyen, kan det bli aktuelt å opparbeide en kulturpark i dette området?

Er det mulig å utvikle denne delen av Gamle Oslo ut til Bispevika, over jernbaneområdet og E-18? Det trengs en gjennomgang og vurdering av de foreliggende byutviklingsprosjektene i Gamle Oslo, f.eks. Rudolf Nilsens plass-prosjektet, Stiklestadprosjektet, lokk over NSB's sporområder, Kommunedelplanen for Indre Oslo o.l.

Trafikkgruppa

Det nye byrådet i Oslo har lovet å stenge Strømsveien tidlig på nyåret 1992. Foreningene bør bli enige seg imellom hvorledes de ønsker dette utført. For oss på Kampen er det et sterkt ønske å få satt opp igjen bommen i Hedmarksgata. Det er det nå tatt initiativ til fra det nylagte Vel-styret. Innsnevring, fartsbegrensende tiltak, skilting som viser at man nå befinner seg i områder barn leker osv. trengs mange steder, bl.a. her på Kampen.

Videre er det mangeårige ønsket om å forhindre at Jarlegata bygges gjennom Klosterenga-parken viktig å få gjort noe med snarest. Opparbeidelsen av Schweigaards-

gate som miljøgate bør videreføres helt opp til Etterstad. Når gjennomgangstrafikken stenges vil slik opparbeidelse bli mulig dersom staten bevilger de nødvendige midler.

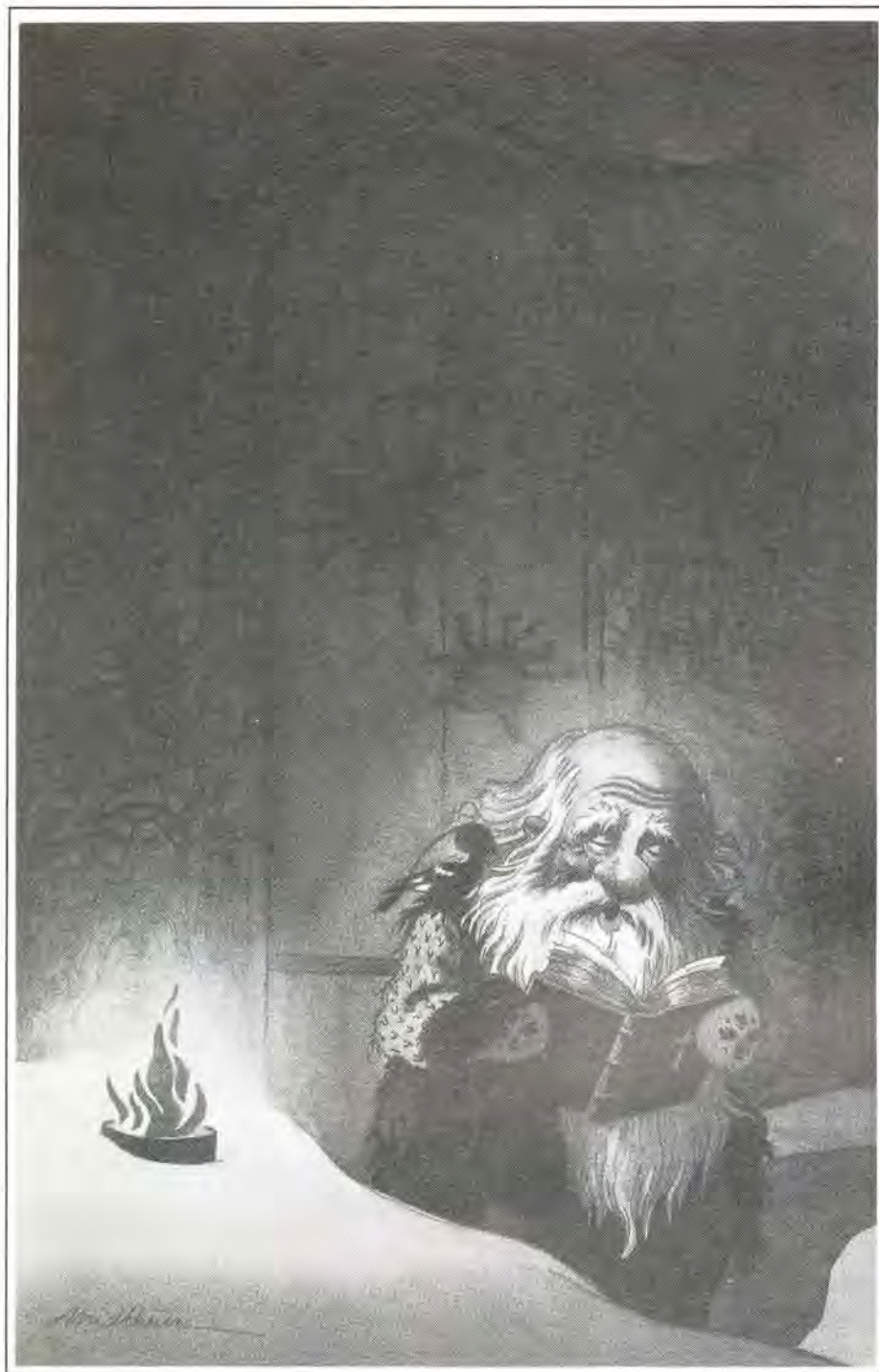
Og hva med å få snevret inn Kjøllberggata til to kjørefelt og opparbeide resten av gategrunnen til grøntarealer og noe beboerparkering? Vedlagte skisse antyder en slik mulighet. Det er i det hele tatt mange oppgaver å ta fatt i for en slik trafikkgruppe.

Trafikkgruppas første oppgave var at hver beboerforening laget uttalelser til byplankontorets trafikkplan for Indre Oslo. Disse uttalelsene

innarbeides i bydelens uttalelse om samme plan. Trafikkgruppa vil samles igjen like utpå nyåret for å videreføre arbeidet med både kortsiktige trafikkforbedringstiltak og mer langsiktig tenkning.

Til slutt: Undertegnede er for tiden engasjert av bydelen for å arbeide med disse omtalte problemområdene, og vil om mulig kunne stå til tjeneste. Jeg kan på dagtid nås på tlf. 68 38 02.

Robert Lorange

det beste Mona nå kunne gjøre var å ta de med ut en tur.

De var på vei bort til idrettsplassen. Der lå det et lite skogholt hvor de sikkert kunne finne noen grankvister til å pynte med. Beate og Synnøve boltret seg i de store snøfonnene, men de var godt kledd i bobleutstyr så det var ingen fare. Da de passerte naboens trapp fikk de øye på vennene Terje og Trude som akkurat kom ut. "Hei!" ropte Beate, "blir dere med bort på idrettsplassen?"

"Å ja" svarte de tilbake. "Vi skal bare si i fra".

Litt etter tumlet flokken avgårde nedover bakken. De svinset rundt, kastet snøballer på hverandre og lo. "Mamma har tatt med stearinlys", forkynte Synnøve til de andre. "Vi skal lage snølykter, blir ikke det gøy?" "Å jo", svarte Terje, "kanskje vi kan lage snøhule også?"

Etterhvert var Mona like oppglødd som barna. Folk de passerte smilte av den glade gjengen. En eldre dame stanset Mona og sa med lengsel i røsten: "Den som kunne være barn igjen!". Hun klappet Trude på kinnet og ga Synnøve en klem, før hun hastet videre.

Selv om klokken var bare to, var det begynt å bli tussmørkt. Da de nådde idrettsplassen stoppet de opp. Selv barna lot til å legge merke til den trolske stemningen. Trærne hang tunge av rimfrost og snø, bakken glitret i den nesten uberørte

Deilig Er Jorden

Novelle av Wenche Halvorsen

Mona skuttet seg og trakk jakkekragen tettere rundt halsen. Det skarpe været virket ekstra surt når man kom ut fra et varmt kjøkken. Hun så bort på barna, de så ikke ut til å gjøre noe av kulden som bet i kinna.

De hadde bakt hele formiddagen og barna hadde pakket inn de siste julegavene sine. De var oppglødde og irritable, sikkert på grunn av spenningen de følte dagen før den store dagen. De hadde spist formiddagsmat og drukket kakao, så

snøen, bare en hårdtråkket sti vitnet om at dette var en snarvei mange benyttet seg av. De få lyktene som hang på sine stolper kastet et gulhvitt skjær over plassen.

Barna ble plutselig vår av et lite bål

på den andre siden av plassen, og før Mona fikk sukk for seg stampet de avgårde alle sammen i retning bålet.

Mona hørte Synnøve i et glad rop. "Mamma, fort deg, jeg har funnet Slakter'n". Da Mona nærmet seg fikk hun se eierne til bålet. Under et blikktak på gamle trekasser satt 4-5 av stedets uteliggere, Slakter'n var en av dem. Synnøve og Beate kjente han godt. Han var en del hos barnas oldemor og hjalp til med å hugge og bære inn ved, gå i butikken, apoteket og ellers små ting hun trengte hjelp til. Slakter'n hadde også fått en dyne og han fikk lov å sove på en madrass ute i vedskjulet om vinteren. Aller best frivdes han under himmelens stjerner, så han benyttet skjulet bare når kulda bet for hardt.

Slakter'n brettet ut sin digre kropp, som var enda større enn vanlig med alle frakker og jakker han hadde tatt på seg. De andre gutta fikk også litt liv i ansiktene sine, selv om Mona ikke kjente de så godt. De virket litt brydd over situasjonen, visste liksom ikke hvordan de skulle takle dette. Barn lar seg ikke stoppe, de kjente Slakter'n og uten videre godtok de hans kamerater. "Hei, Mona", sa Slakter'n, "det er plass her". Han klappet på trekassen ved siden av seg og Mona dumpet ned. "Skal du ha en kaffe-tår?" Mona nikket og tittet bort på de andre kara mens hun smilte til hver enkelt. Ungene hadde allerede gått i gang med snøhulen.

Skjeggete, markerte ansikter med blasse øyne tittet tilbake på Mona. Ansiktene bar preg av det harde livet de førte.

Et pappkrus ble stukket bort i handa hennes, det luktet bålcaffe. "Det er ikke noe som smaker og lukter så godt som kaffe kokt på bål", sa Mona. Tobben reiste seg og gikk bort for å hjelpe barna med snøhula. Snekker'n humra høyt, "Jasså, Tobben, villaen skal få siste finpussen?" En snøball kom sende til svar.

Jacob dro fram en flaske med rødsprit, han nikka til Mona, "denna drammen nytter det vel ikke å by på frue?" Mona smilte tilbake, "nei takk du, den kosten er for sterk for meg, men kaffen smakte herlig". Idet samme kom Tobben og barna tilbake. "Hei gutter, dette må vi fortsette med, en villa til hver? Hva sier dere til det?"

Alle lo, stemningen rundt det vesle bålet var på topp, det var tydelig at besøket varmet disse kara.

Barna sto i åpningen av skuret og tittet på de der inne. Synnøve, som nettopp hadde fylt fire år, kom plutselig på at det var julaften imorgen. Øynene skinte og kinnene var helt røde av kulden. Hun tok tak i armen på Slakter'n, "Skal du spise middag hos mamma'n din imorgen?"

Slakter'n tok hånden til Synnøve og klemte den lett. "Å nei du jenta mi, morra mi er nok vandra for mange år sia hu".

"Jammen, hvem skal lage skinkestek til deg da, da?"

Slakter'n lo igjen. "Skal vi ha skinkesteik, jenta mi, får vi nok slakte purka sjøl jente". Han lo buldrende og de andre kara lo med. I det samme gikk et eldre par forbi. Vi hørte alle stemmen til damen. "Tenk å menge seg med slikt pakk, og barna da, tenk å trekke uskyldige barn bort til slike. Uff, tenk på alt det utøyet de risikerer å få på seg".

De hørte skvaldra til damen lenge etter at de var ute av syne.

Barna så usikkert bort på Mona, som om de skulle ha gjort noe galt. Plutselig kom Mona til å tenke på lysene hun hadde i lomma. Fort trakk hun dem opp, laget snøballer til lysestake og tente lysene. Blikkskuret lyste opp og lyset gav gjenskin i øynene til barna. Snekker'n gjemte rødspriten, den passa liksom ikke lenger i detta selskapet.

"Skal vi synge litt?" spurte Beate. Uten å vente på svar stemte de i med "Glade Jul". De klare barne-

stemmene bar utover plassen, ikke helt rent, men budskapet var klart og tydelig. "Lønnlig i blandt oss de gååår, lønnlig i blandt oss de går". Da de siste tonene stilnet hørtes plutselig de spinkle klokketonene fra kapellet i nærheten. Stillheten var til å ta og føle på. Tobben fikk det plutselig travelt med å lete frem noe som en gang hadde vært et lommestørkle. Slakter'n fikk det travelt med å legge flere pinner på bålet.

"Nå gleder jeg meg til middagen i Frelsesarméen i morgen" sa Jacob stille, "kanskje det blir jul for oss også".

Barna forstod at sangen hadde gjort disse hardbarka karene glade. Mona reiste seg. Klokken begynte å bli mange. Men før Mona rakk å si noe, stemte barna i med "Deilig er jorden".

Stemningen, lysene og de klare barnestemmene fikk jorden til å føles som det beste sted man kunne tenke seg for disse gutta i øyeblikket.

Tårene rant nedover furete kinn, ingen brydde seg om å tørke de bort.

"God jul", ropte barna, da de forsvant bortover plassen.

Mona stoppet i enden av plassen og så seg tilbake. Der, under et blikkskur, med bål og brennende stearinlys hadde noen blitt glade i dag. Når hun så riktig godt etter, syntes hun at stjernen som blinket rett over skuret skinte ekstra sterkt.

SLUTT

Får vi barnekor på Kampen?
Hvis mange nok unge gull-
og sølvstruper melder seg,
blir kortilbudet vårt enda
bedre! Sangglade fra 5 år og
oppover bør møte fram i
kirken 15. januar kl. 17.30.

KAMPENPOSTENS BARNE- OG UNGDOMSSIDER

Redaksjon: Tuva Løkse og Gro Syversen

HEI ALLE SAMMEN!

Takk for riktige svar denne gangen også, Kjersti M. V.! Denne gangen får du "Matilda" av Roald Dahl.

Også i dette nummeret skal jeg skrive litt om en ting jeg er rasende over! For noen uker siden ble fru Soofi i Kampen Kolonial (matbutikken i Normannsgata 32) slått ned av noen gutter fra 12-16 års alderen. De ville ha penger, og fru Soofi sa at de skulle få pengene, men likevel slo de henne mange ganger i hodet med en flaske, så hun besvimte og blødde fælt! Nå

har hun kommet hjem fra sykehuset. Guttene fikk med seg 3000 kroner. Hva er det som foregår inni hode på sånne folk, kanskje det ikke foregår noen ting?

Når jeg hører sånt blir jeg veldig redd for hvilken vei samfunnet går i dag?! Rett vest?! Jeg sier som Inger Hagerup, jeg;

"Vi er bestandig på vei. Bestandig et stykke lenger. Alltid på vei mot menneskehetens seier eller nederlag!"

Tuva

PSYKOLOGISKE TANKER OM ROT!

Rot er koselig, synes jeg. Egentlig er det kanskje sånn at de som har rotete foreldre liker å ha det ryddig, men greier det aldri, og de som har ryddige foreldre synes det er koselig å ha det rotete, men blir gjerne hvis de ikke har en viss orden på ting. Rot er et tegn på en aktiv hjerne. (Tuva er aktiv hele tiden!)

Gro

EGENTLIG LURER VI PÅ

en ting: Er det sånn at bare voksne leser dette og tenker: Nei du, for noen kreative ungdommer (med tydelig u), og at barna ikke skjønner hvorfor vi har barnesiden som bare skriver om helt råteite ting. Hvis noen av unga leser barnesiden, så er de i hvert fall helt anonyme! Vi vil gjerne ha brev, skriv det du har på hjertet og send det til:

Tuva Løkse Hurdalsgt. 7, 0654 Oslo
eller Gro Syversen, Kampengt 11, 0655 Oslo

GOD JUL! til alle på Kampen fra Tuva og Gro.

HUSK Å MATE FUGLENE!

HEISANN!!

Harepus og veslegris!

Harepus og veslegris har i sol og sommerbris, hengt en klattevask til tørk i ei diger gammel bjørk.

Harepus og veslegris liker kakar, brus og is, men sommarhatten hennar mor er best av all slags mat på jord.

Harepus og veslegris vatnar på si eiga vis enga, som blir grøn og fin av litt griseharevin.

BOKTIPS!

“Vår afrikanske eksplosjon”,
Jon Michelet.

Dette er en bok som jeg anbefaler alle (store og små) å lese. Den er opprinnelig skrevet for barn, men jeg synes dette er en bok som handler mest om Sørafrikas politiske situasjon.

“Jeg-personen” i boka er faren i en

norsk familie med fire barn som flyttet til Afrika. Boka handler også om deres møte med alt som er forskjellig fra Norge. Boka er fin, kjempespennende, og veldig lærerik, + godt skrevet! Les den!!

Tuva

KONKURRANSE:

HVA SKAL SIDENE VÅRE HETE?

Denne gangen er det enkelt, så de som bruker hjernen har store sjanser for å vinne.

Konkurransen går ut på å finne på et bedre navn til barnesiden enn “Barnesiden” (eller “barne- og ungdomssiden”, som vi heter for tiden). Personen som vinner vil få en koselig premie. Send svaret ditt til en av oss. Adresse står et annet sted på denne siden.

FLØTEKARAMELLER

3 dl kremfløte,
2 1/2 dl sukker,
1/2 dl lys sirup
25 g smør
100 g skåldede mandler
(grovt hakket).

Slik gjør du:

Bland fløte, sukker, sirup og smør i en kjele, og la det koke i minst en time. Rør i massen av og til. Karamellene er ferdigkokt når en avkjølt dråpe lar seg forme til en kule. Bland inn mandler og la massen stivne på en smurt bakeplate. Skjær opp i firkanter før massen blir helt stiv.

LYKKE TIL OG GOD APETITT!

Det var midt på natten da Mia våknet av at noen ropte på henne. "MIA, MIA, kom!" Hun hørte det kom fra stua. Hun gikk dit og plutselig fikk hun se en liten nisse. "Så lang tid du brukte, Mia", sa nissen. Mia var litt redd og spurte: "Hvem er du?" "Å, jeg er Petter, jeg. Jeg kom for å hente deg. Men skynd deg nå, vi har dårlig tid!" Mia turde ikke gjøre annet enn hva nissen sa.

Da hun kom ned trappen tok han henne i hånden. Og plutselig hadde de gått gjennom et musehull! De satte seg opp på en svær mus og så red de av gårde på den.

Dere kan vel alle tenke dere at Mia hadde krympet, og at det var nissen som hadde gjort det, for alle nisser har litt magi i seg.

Vel, når de hadde ridd en stund spurte Mia Petter om det var langt igjen. "Nei", sa Petter, "vi er der nå snart, ser du ikke lyset i den stubben der?" "Skal jeg klare å komme inn der?" Mia hadde helt glemt at hun hadde krympet. "Husker du ikke at du ikke er større enn en tannstikke, da?", spurte Petter. "Å jo, det kom jeg på nå!"

Da de kom inn ble de møtt med gledeshyl og snille, glade ansikter. "VÆLKØMIN JINTE!" sa nissene i kor, "vil du ha grøt med smørøye og kærnske litt saft attåt?" "Å ja, takk" sa Mia, grøt var det beste Mia visste, nest etter pannekaker, da. Da hun hadde spist, sa de at hun skulle få se seg om i hele huset. "Å ja, det vil jeg gjerne!" "Så kom da", ropte Petter.

Da de kom til det første rommet bråkte det fælt. "Hva er dette for noe bråk", sa Mia. "Dæ er værste vårt, der lager vi lekene dåres, som døkk kjem te å få på julaften. Det er kanskje den beste tida på året for døkk, men vi stresser som verst for at alle gavene skal bli ferdige".

"Off, sånn ville ikke jeg ha hatt...", hun kom ikke lengre, for der så hun det fineste smykket hun noengang hadde sett. "Værsgod, bare ta det du", sa'n Petter. "Tusen takk, for det er helt nydelig!", utbrøt hun. Hun tok på seg smykket.

I neste øyeblikk kom a nissemor. "Følg me opp i andre etasjen, så skal vi ta på deg finstasen, for nå ska vi på fæst!"

"Å ja", ropte Mia, "så morsomt!"

Festen skulle holdes på låven. Da de kom fram var festen alt begynt, de små

JULEKVELDEN

Av Torhild Glende Hernæs, 5a.

Ill.: Kjell Midtbun

barna lekte og de større nissene snakka og lo. Mia var med på noen morsomme leker som het: Sette halen på gris, politi og røver og en nisselek jeg heller ikke får lov til å fortelle!

Etter festen gikk Petter bort til Mia og sa: "Kom, bli med opp på taket, du skal få treffe noen". Da de omsider kom opp på taket fikk Mia nesten hjertestopp, for foran henne sto en kolossal nisse som spurte: "Hei, Mia, hva ønsker du deg for noe da? "J-j-j-e-e-g ønsker meg at bestemor skal bli frisk", stammet Mia.

Etter en lang og koselig prat sa Mia at hun snart måtte dra hjem, og hun lurte på hvordan. "Gni på steinen i smykket og ønsk deg hjem, så er du der", sa nissefar. Hun sa adjø til alle sammen og takket dem for alt. "ADJØ ALLE SAMMEN, ADJØ".

I neste sekund hørte hun noen rope på henne, og hun åpnet øynene og der sto broren og spurte hvor hun hadde fått det fine smykket?

"Nå, det er en hemmelighet", sa Mia, og smilte lurt...

Min jul

Av Adeel Chaudhry, 5b

Jeg heter Adeel og kommer fra Pakistan. Vi feirer jul i julen, men vi kaller julen vår for "id".

De muslimske feirer id og de kristne feirer jul. Når id kommer bader vi, tar på oss fine klær og drar til moskéen. I moskéen ber vi. Vi pynter huset, og spiser god mat.

JULEN HOS MARVIN

Endelig ferdig på skolen, Marvin jubler. Om to dager er det juleaften. Marvin hadde gledet seg til jul helt fra bursdagen i oktober. I morgen skulle de kjøpe juletre - og som han gledet seg! På juleaften skal mormor komme, ja tante også.

Her er ønskelisten til Marvin: Datamaskin, hamster, fjernstyrt bil, lue og votter. Marvin lager alltid korte ønskelister, for da er han sikker på å få alt han ønsker seg.

Marvin gikk langs veien og trallet og tenkte ikke på annet enn jul. Men å nei! "Hjelp! Nei!" Den lille skråningen hadde han ikke sett.

"Nei, jeg greier ikke å stå opp", stønnet Marvin. "Hjelp! Hjelp!"

"Hvem roper", sa en kjent stemme.

"Det er meg, Marvin." Da kom et fjes til syne. "Å pappa, er det deg!", ropte Marvin.

"Men Marvin, da", sa pappa, "hvor-
dan greide du dette?"

"Jeg gikk, og så falt jeg ned i grøfta".
"Å ja, jeg forstår, men nå må vi gå og se hvordan det står til med foten din. Gjør det vondt? Kan du stå på den?"

"Ja, det gjør vondt, og jeg kan *ikke* stå på den".

Da Marvin kom på legevakten, fant de ut at han bare hadde forstrukket den. To dager etter var det jul.

"Ding dong!" Hvem er det, tro? Marvin går og åpner - "men goddag, goddag!" - det var mormor og tante.

Litt senere spiste de middag. Og så gikk de rundt juletreet (Glade Jul, hellige jul, osv.) "Nå er det tid for presanger", sa mormor. "Her er dine presanger", sa tante. Marvin åpne opp presangene sine.

Nina, 5b

Tusen takk for alle fine julefortellinger og tegninger fra 5a og 5b på Kampen skole. Alle var kjempegode, men dessverre har vi ikke plass til å trykke samtlige. Vi synes det er kjempebyggelig å få brev og fortellinger, så bare skriv mer, dere som har lyst! Hvis du ikke vil ha navnet ditt i bladet, så ordner vi det også. Her er 3 av de fine julehistoriene vi har fått!

Gro & Tuva

Hvor mange smeder kjenner du?

MINIPORTRETT AV EN YDMYK OPPKOMLING

Kampen har en rik fortid som et strøk fullt av håndverkere og små-industri. Slikt kan vi ikke lengre skryte av. En av de siste til å legge opp var skomakeren i Nannestad-gata, forøvrig tidligere portrettert her i bladet.

Så er det vel ikke plass og bruk for slike håndgripelige ferdigheter i liten skala, da? Jo, da. Kampen-posten har sporet opp en ættling av en gammel Kampianer, fra Telemarksvingen for å være presis, som holder opptil flere gamle håndverk i hevd.

JPM skal selv få svare for hva han tror han er. Vi vet imidlertid hva han *har* vært: Fyren har en fortid som velodromrytter og skihopper. Med en slik bakgrunn overraskes vi for såvidt ikke av å høre at han for tiden virker som grafisk designer, fluebinder, skomaker, golfspiller - og altså knivmaker- og smed. Også er han bykar og ennå i sin beste alder.

Hvordan rekker man over et slikt register i løpet av snaue 31 år? Hvilke tannhjul er det som griper i hverandre oppi *dette* hodet? En nostalgisk romantiker som vil redde verden ved å pukke på utdø-

ende håndverk - med litt snobbesport på si? Er han et sjeldent kasus med diagnosen yrkesvegring? En jypling som så til de grader tror seg kompetent at han til og med arrangerer kurs i knivmaking? Mål og mening med Deres virke, herr Myhre?

To bjørnelabber løstes avvergende mot den ignorante utspørter. Det hele startet svært så hverdagslig, får vi høre. Det begynte med innkjøpet av et par Aurlandssko, som falt fra hverandre etter to uker. Det gjorde også paret han fikk som erstatning. Da ble Myhre irritert. Og så tenkte han tanken vi nordmenn ofte tenker: "Dette kunne jeg gjort bedre sjøl". I motsetning til de fleste av oss *gjorde* han det også.

I dag er Myhre en habil skomaker/designer, med atskillig mer enn Aurlandssko på repertoire. Et anseelig antall trelester for alt fra tøfler til lakksko på hylla i verkstedet vitner om det. Men derfra og til engasjement som knivsmed ved Folke-museet på Bygdøy er da allikevel et stykke vei?

- Jeg har alltid likt å bruke hendene, og sta og nysgjerrig er jeg vel også. Interessen for håndverk ligger i blodet, med en bestefar som syslet ved essa, og en far som drev med trearbeid oppi Telemarksvingen. Lagde seg gitar, blant annet! Interessen for kniv ble vekket i Nordstrand Jeger- og Fiskeforening, hvor det var et knivmiljø, og kurs i kniv-laging ble arrangert.

- Det må ha fascinert, for du fortsatte jo? Rundt to tusen mennesker driver med kniv her i landet, men snakker vi smiing skrumper antallet fort? Hvordan kom du videre?

- Først og fremst handler det om lyst! Dernest om bevisste valg; finne ut hva du kan ha evner for, hva det er realistisk å satse på. Jeg er nok typen som må gjøre ting grundig, fra bunnen av. Det er selve proses-

sen i det å skape som fascinerer meg. Det, og en dyp respekt for faget, og de som har holdt det levende. Ildsjelene som holder knivmakeri, eller skomakerarbeid for den saks skyld, i live, er jo virkelig ekte kulturbærere og formidlere av tradisjoner og historie. Det er da ikke så lenge siden enhver bonde- eller bygård var selvforsynt med søm, sko, smiing av øks, kniv og hestesko?

Her på Kampen manglet det ihvertfall ikke folk som kunne slikt. Det hadde vært artig å få kontakt med folk som har drevet med smiing eller sko her oppe - hvis det er noen igjen, da.

- Unnskyld at vi avbryter, men det er blitt en slags trosretning dette her, da? Menigheten for Bevaring av Alskens Gamle Saker?

- Slettes ikke. Det er ikke noen ideologi! Jo, da, jeg synes det er viktig å bevare - og utvikle - slik kunnskap. Men det blir gjerne t hvis det skal skje ut fra gledesløst prinsippryteri.

Myhres fyldige skjegg, men ellers akk så milde åsyn, klarer ikke helt å illudere den olme, svartsmuskede grovsmeden som tidligere generasjoners barn ble skremt med når tiltakslysten tok overhånd. Hva gjorde du videre, sa du?

- Jeg gjorde det "lureste" jeg kunne ha gjort - jeg gikk til de som virkelig kan dette faget. Ringte dem opp, tagg meg til "privattimer" og råd og hjelp - samtidig som jeg slukte alt jeg kom over av litteratur. Og de virkelig gode kara stilte opp, de. Einar Lauvliid fra Åmot i Modum, Håvard Bergland fra Hamar, Jan Eriksen fra Sandefjord og Knut Dahl er folk som har gitt meg mye inspirasjon.

- Du lager altså både kniver og sko på bestilling, men nøyer deg ikke med det. Du sysler også med å gjøre knivmakerkunsten mer tilgjengelig for andre? Kurs og greier?

Foto: Per Balch-Barth

- Ja, jeg er med på et spennende prosjekt ved brukskunstsenteret "Hjulet" på Sundvolden, ved Steinsfjorden. Der står det et flott tun som etterhvert vil huse mange kunsthåndverk-aktiviteter. På låven drives det kurs i treskjæring og finsnekring, og i disse dager gjør vi stabburet, som er fra rundt 1750, om til smie. Vi installerer flere esser, og alt annet nødvendig utstyr, og håper å være i havn rundt nytt-

årsskiftet. Hele miljøet på dette tunet strutter av tradisjon og håndverk som er i levende live - det er ikke noe museum. Det er til for å brukes. Nysgjerrige knivinteresserte bør ihvertfall koste på seg noen tellerskritt for å høre hva vi driver med.

Også er det engasjementet ved Folkemuséet, da. Jeg "driver" smia der, stiller opp på aktivitetsdager, omvisninger etc. Hvis Kampen-

unger, eller voksne for den saks skyld, har lyst til å komme og se, kan vi sikkert ordne det!

Jeg er ikke verdensmester i noe som helst, men synes det er fint om flere blir interessert. Du blir jo aldri utlært i dette faget, og gudskjelov for det. Det må da være bedre at noen driver med disse fagene enn at de skal dø ut? Også er det da så helvetes moro å drive med! Bare *de!*

Alle kan ikke være høvdingen, og ingen blir det ihvertfall ved fødselen. Det har Jan Petter Myhre skjønt. Og det engasjementet og den virkegledden han legger for dagen er i seg selv anbefaling nok til de som måtte ha et snev av knivbasillen: Let! Lær! Prøv deg fram! Dum deg ut! Og prøv en gang til. Eller hvorfor ikke prøve seg på sko, for den saks skyld? De få skomakerne vi har igjen tar atter inn lærlinger, etter mange år med spådommer om fagets snarlige død.

Vi våger oss til slutt på et svært personlig spørsmål, og vil gjerne vite hva som kan avstedkomme våte drømmer hos *knivmakeren* Myhre? Det lekreste han vet?

- Damask!

Det ulmer intenst og heftig bak Myhres brilleglass. Brilleglass godt impregneret med hans selvkomperte og kritiker-roste treolje for kjærlig innsmøring av knivskaft. Og sier ikke "damask" deg noe, så slå opp i leksikon eller ei knivbok. For damask handler ike om søte, små duker til kaffebordet, som vi trodde. Allerede våre forfedre, vikingene, gjorde uutslettelig inntrykk på resten av verden med sine damascener-klinger...

jef

Er du nysgjerrig på kniv eller sko, kontakt Jan P. Myhre, Ivar Knutsensvei 50, 1161 Oslo. Tlf. 29 85 40.

Galleri Kampen

Fram til 22. desember viser Galleri Kampen utstillingen med malerier av Tore Gunnar Olsen. Deretter tar galleriet pause fram til sesongstart 6. februar. Første utstillende er Jørn Nilsen, som viser tegninger, og fra 27. februar skal Åse Lysholms malerier dele galleriet med Ivar Sjaastads marmor- og trefigurer. Maleriutstillingen til Tore Gunnar Olsen ble omtalt i forrige nr. av Kampenposten, men vi minner om at den er åpen ei uke til. Med sommerlige bilder som i form og farge lyser opp i desembermørket. En utstilling du blir i løftet stemning av.

JØRN NILSEN

Oslokunstneren Jørn Nilsen åpner 1992-sesongen i galleriet med tegninger. Nilsen er oppvokst i Gamlebyen og Vika, og har atelier på Grünerløkka.

- Inspirerende miljø, sier Jørn Nilsen, og sikter til miljøet på "løkka" og i huset han deler med 12 andre kunstnere. Han er maler, grafiker

og tegner, og er utdannet ved Statens Kunstakademi under Reidar Aulie og Ludvig Eikaas. Og fra nyttår er han tilbake på Akademiet som prøveprofessor i tegning.

- Jeg skal ta for meg tegning som utsmykning, og tenker å bevege meg i spenningspunktet mellom industri og kunst, sier Nilsen og røper at han er spent på studentenes reaksjoner.

I 1983 var Jørn Nilsen med på å danne "Deviris-gruppa" sammen med malerne og grafikerne Peter Esdaile og Ulf Valde Jensen og billedhoggeren Axel Tostrup. Gruppa hadde en svær utstilling i blant annet Galleri F15 og i Nordens Hus i Reykjavik. Ellers har Jørn Nilsen deltatt en rekke ganger på Høstutstillingen siden debuten der i 1971. Nilsen sier at han er en flittig utstillende - over hele landet. Han har også stilt ut i alle de nordiske landene, og er innkjøpt av blant annet Museet for Samtidskunst og Nasjonalgalleriet. I 1975 fikk han statens 3-årige arbeidsstipend.

- Det er utelukkende tegninger jeg skal vise på Kampen. Blyant og kull. Nilsen legger til at det er et gammelt tilbakevendende motiv: Mennesker - figurer i landskap.

- Tegningene er forholdsvis figurative, med et stedløst og tidløst landskap.

Utstillingen varer til 23. februar.

ÅSE LYSHOLM OG IVAR SJAASTAD

Fra 27. februar og til 15. mars har galleriet delt plassen mellom Åse Lysholms abstraksjoner og Ivar Sjaastads skulpturer i marmor og tre. Åse Lysholm kommer fra Ringsted i Danmark, men har bodd i Oslo siden 1956. Hun er utdannet ved Røstrup Boyesens malerskole i København og debuterte i 1945 på Kunstnernes efterårsutstilling, som tilsvarende Høstutstillingen. Den har hun forøvrig også vært med på, og hun har deltatt på en rekke utstillinger over hele landet. I Oslo har Åse Lysholm holdt to separatut-

stillinger. Hun er innkjøpt av Riksgalleriet, Norges Bank og Statoil.

- Bildene mine er abstraksjoner, sier Åse Lysholm. - De inneholder inntrykk fra landskap og natur.

Billedhoggeren Ivar Sjaastad, som kommer fra Oslo, har tidligere gjestet Galleri Kampen med sine skulpturer. Han er utdannet ved Statens Kunstakademi under Per Palle Storm og Boge Berg. Ivar Sjaastad har blant annet deltatt på Østlandsutstillingen, og skulpturene hans har også vært å se ute på Kontraskjæret.

- Jeg arbeider i tre og marmor, sier Ivar Sjaastad, som nylig har skaffet seg hus i Pietrasanta i Italia.

- Det er fine marmorbrudd i nærheten, så jeg håper å bo der deler av året.

Ømrådet huser forøvrig flere norske kunstnere som er lokket dit av marmoren.

Mona Larsen

Nå mister ungene dukketeateret sitt

I snart 70 år har Oslos unger kunnet glede seg over både barne- og dukketeater i bibliotekfilialene i byen. Årlig har 14 000 smårollinger fra 3 år og oppover hatt storøye møter med sagn, eventyr og moderne hverdag på denne måten.

Det er et helt ufortjent gode, synes Byrådet, som foreslår å legge ned hele ordningen. Da vil de spare ca. 500 000 kroner, penger de jo kan trenge hvis de skal innfri lønningene til byens lederstillinger. De er det som kjent mange av, og iflg. øvrig hovedstadspresse snakker vi om beløp fra 600 000 - 900 000 kroner. *Pr. hode.*

23 frie teatergrupper har vært

involvert i disse forestillingene i år, med opptil 400 unger som gjester om gangen. Populært altså, og et alternativ til diverse BarneTV-kanaler av svært vekslende kvalitet. At ungene i tidlig alder, gjennom teaterforestillingen, også får et forhold til bøker og biblioteker burde alle foreldre være glad for.

Dette flotte tilbudet til de minste har altså Oslo hatt råd til siden de harde 20-åra. Så ikke i 1992. Forestillingene med Vibeke Helgesen (se aktivitetskalenderen i forrige nr.) ble altså muligens de siste.

Det går da fremover.

jef

Tenk på deg selv i julestria,
bli like lekker som før i ti'a!
Glem gardinvask og rull av får -
her får du krøller i ditt hår!

Glem goro-bakst og silo i lake -
Her får du gløgg og pepperkake!
Hull i ørene er smart - på tilbud hos oss, så klart!
Bare 70 kroner for dobber og hull -
(Det samme som tre hekto ribberull?)

I romjula jobber vi
forresten, så du blir
fin til nyttårsfesten!
I jula vi ønsker deg
gode stunder - vi ønsker
oss bare fornøyde kunder!

MICHELANGELO
FRISØR

Kjølberggt. 24 0653 Oslo 6 Tlf. 68 74 76

Flytt til det lille hjertet i den store byen.

Oslo blir ofte kalt «Byen med det store hjertet».

Men tro om ikke dette hjertet befinner seg på Kampen? Riktignok dekker Kampen mindre enn én av Oslos mange tusen kvadratkilometre.

Og Kampen huser heller ikke mer enn noen få tusen av Oslos halve million innbyggere. Men det er noe ved Kampen – den gamle trehusbebyggelsen, kanskje, eller gatene som møtes der oppe ved kirken – som gjør at du straks føler deg hjemme her. Og «hjemme», det er der hvor hjertet ditt er.

Både hjerterom og husrom.

Hedmarksgata legger håndverkerne siste hånd på verket for at flere familier skal få bo på Kampen. I de syv husene som utgjør Jordal

Terrasse er det plass til store familier og små familier, unge familier og gamle familier. For på Jordal Terrasse finnes det leiligheter i alle størrelser. Du kan velge mellom tre typer to-roms leiligheter, fem typer tre-roms og to typer fire-roms.

Dessuten har vi leiligheter som passer spesielt for deg som har levd en stund. Leilighetene er bygget rundt to romslige, grønne tun - med lekeplasser og benker, busker og blomster. Biler ser du ikke noe til. Fra de underjordiske garasjene tar du heisen direkte opp til leiligheten. Prisene varierer fra kr. 595.000 til 1.365.000, og samtlige leiligheter har gunstig Husbankfinansiering. Sammen med lave fellesutgifter gjør dette Jordal Terrasse til et sted du kan leve. Kom og se selv!

Visninger:

Mandag - fredag kl. 10-16.

Tirsdag, onsdag, torsdag også kl. 16-19.

Søndag kl. 13-16. Ring oss på tlf. 67 45 00 hvis du ønsker visning til andre tider.

S.R. SUNDSTEN AS
STATSAUT. EINDOMSMEGLER.

JORDAL
Terrasse

Hedmarksgt. 17
0655 Oslo

Aktiv høst

Denne høsten har vært preget av stigende aktivitet på Kampen Bydelshus, og diverse vellykkede aktiviteter har gått av stabelen. (Se omtale andre steder i dette nr.)

Nybegynnerkurs i kunstglass, eller Tiffanyteknikk, som startet i slutten av oktober, og som avsluttes nå i disse dager har fungert veldig bra. Seks kursdeltagere har kost seg med å lage nydelige gjenstander i farget glass. Det er sterke ønsker om å fortsette etter jul, for både nybegynnere og viderekomne. Kontakt Britt på Glasshuset, tlf. 67 97 27, eller Eli på Bydelshuset for nærmere informasjon.

Andre aktiviteter:

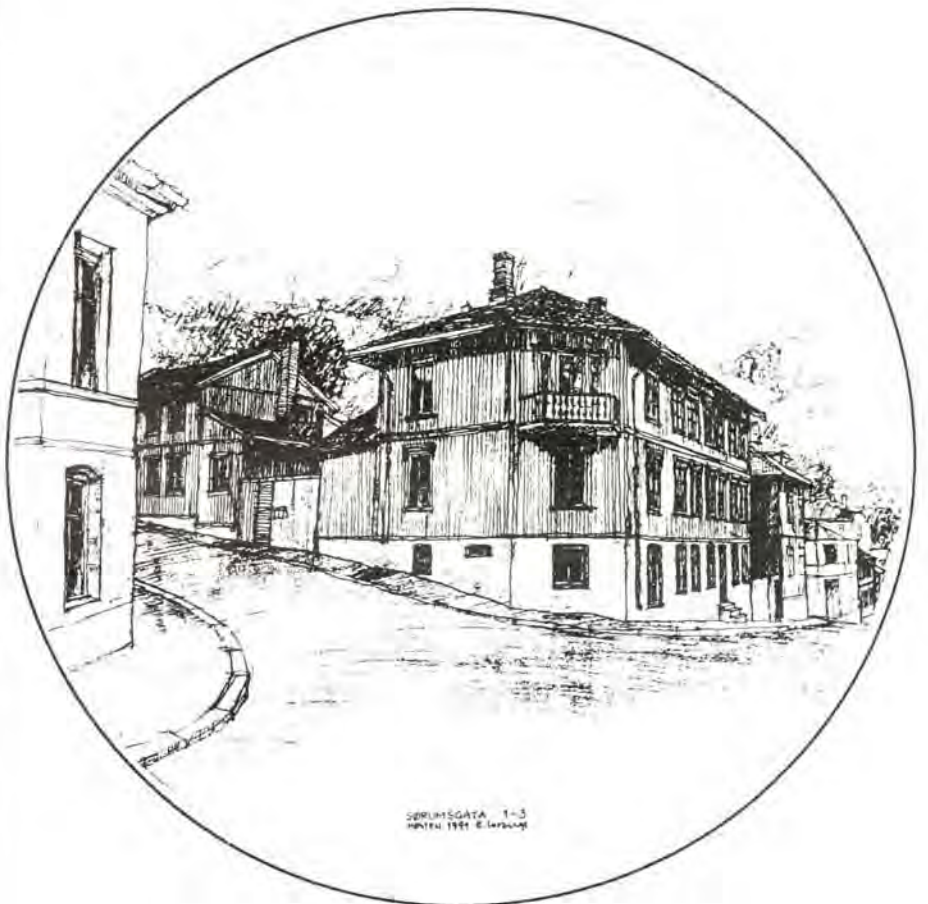
Swingkurset kan fortsette over jul, enten som helgekurs eller ukeskurs. Møteplassen: Fortsetter på onsdager. Uppopulær aften: Vil fortsette på torsdager, kom med forslag til temaer!

Filmkvelder: Dette tilbudet kom ikke ordentlig i gang på denne siden av året, men vi jobber for at tilbudet skal realiseres på nyåret.

JULEBALL! Går av stabelen 28. desember kl. 20. Middag og dans bys det på da, det koster 260,- å være med, og du må melde deg på innen 20. desember til Marit Lauten på tlf. 67 71 61, eller Robert Lorange, tlf. 68 03 48.

Det arbeides nå også med kurs i klassisk ballett for barn/unge, fra 4 til 16 år. Kurset vil bli delt opp i tre aldersgrupper, og vil antagelig gå over 14-16 kvelder. Aktuelle dager er mandag og tirsdag. Bydelshuset kan gi deg mer informasjon.

GOD JUL til alle fra miljøarbeiderne, Eli og Solveig!

Ny Kampen-tallerken til jul?

Nå er Kampen Vel på plass igjen med en ny Kampentallerken. Robert Lorange har denne gangen fanget inn et motiv fra Sørums-gata/Norderhovsgata. Dette er hus som blir tatt godt vare på, og som nettopp har fått et nytt strøk med maling i mønstergyldig 1 til husenes historie og karakter. Eierne har vunnet priser for den fine måte de skjøtter bygninger og gårdsrom. Husene er vel verd å kikke nærmere på, og de er vel verd en plass i serien av Kampens sentrale tallerkenmotiver.

Den nye Kampentallerkenen kan du kjøpe i den hyggelige Dahls frukt og tobakk ved Kampen kirke. Den koster 185 kr. Den er en ideell julegave til alle Kampen-venner.

Det finnes tre kampentallerkener fra før. Den første kan du snart bare få kjøpt antikvarisk, men de to andre er fortsatt i salg. Det lages bare 500 av hver tallerken, så dette er ikke noe dusinvare. Husk at inntekten går til nærmiljøarbeid på Kampen.

Audun Edvardsen

På vegne av oss selv vil Kampenposten gi honnør til Kampen Vel, som feirer sitt 20-års jubileum i disse dager. Det gjør de mer oppegående enn de har vært på en god stund. Vi har Kampen Vel å takke for initiativet til at vi nå har fått vår egen julegran. Takk også til Maarud Gård for deres innsats - og ikke minst til kampianerne selv, som har gjort juletrebelysningen mulig ved å bidra med små og store beløp. Men de trenger mer - lys og graving koster!

Et sted å være for unge

"Det er ingen steder på Kampen der unge kan være om ettermiddagen og kvelden. Det er behov for faste arrangement (små grupper og store fester) og tilbud om "åpent hus". Bydelsforvaltningen har igjen midler slik at vi kan drive en del ungdomsarbeid frem til jul, men vi trenger noen til å hjelpe til med det. Vi må også legge planer for tiden etter jul".

Dette beskriver kort hva gruppen "Et sted å være for unge" diskuterte på Kampenkonferansen i slutten av september og som ble utgangspunkt for det videre arbeidet.

Vi var en stor gruppe, tilsammen 14 ungdommer og voksne. Siden den gang har aktivitetene frem til jul kommet i gang og noen fra gruppen har hatt møte i Bydelshuset både en og to ganger. Og vi er kommet et

skritt videre siden september:

Beboerne på Kampen, ved Arne Kristiansen, har overlevert en søknad til Bydelsutvalget ved ungdomskonsulent Øystein Bettum om økonomisk støtte til å opprette og drive en fritidsklubb i bydelshuset på Kampen. Bettum har foreslått avsatt midler på neste års budsjett og avgjørelsen tas i bydelsutvalget 12. desember.

Inntil den tid må vi bare vente i spenning. Får vi et ja, er det bare å sette i gang, bruke fantasien, organisere virksomheten og delta i aktivitetene - jo flere jo bedre!

De som er interessert i å delta i det videre arbeidet kan kontakte Eli Storbekken eller Solveig Andreassen på Bydelshuset (tlf. 68 45 02).

Pia Grønning

Kampen for EF har fått lokallag på Østkanten

Et interimstyre ble opprettet den 2. desember. Dette består av Dagny Hovig (leder), Joronn Dahl, Alf Bastiansen, Trond Johansen og Chr. Christensen.

Kampenkonferansens Trafikkgruppe

Trine Bastiansen i Trafikkgruppa opplyser at de nå trekker i lag med Kampen Vel's trafikkgruppe. Vel'et har som kjent fortsatt et interimstyre, men arbeidet er i gang, i påvente av at styret blir konstituert. De har god tilgang på informasjon både fra bydelsutvalget og byen forøvrig, og jobber med flere saker. (Se forøvrig side ...)

KVELDS- ÅPENT

Et hyggelig
sted å
handle!

KAMPEN KOLONIAL

Normannsgt. 32 0655 Oslo 6
Telefon 68 29 74

Har:

Pen 2-roms leilighet
ved Kampen park.
Fin utsikt. Husleie
982,- inkl. v.v. og
fyring.

Ønsker:

Minimum 4-roms
leilighet på Kampen.

Marit Trapnes,
Sonsgt. 5b, 0654
Oslo. Tlf. 19 12 34.

Kveldsantikvariat
i Bøgt. 10

**BRUKTE
TEGNESERIER**

BØKER

PLATER

OBS! Åpningstider:
Ma-fre: 16-19, lørd: 10-16
Kampen
B&B Handel

NESTE NR. KOMMER CA. 1/3!

KAMPEN OG OMEGNS BEBOERE-

BENYTT SJANSEN!

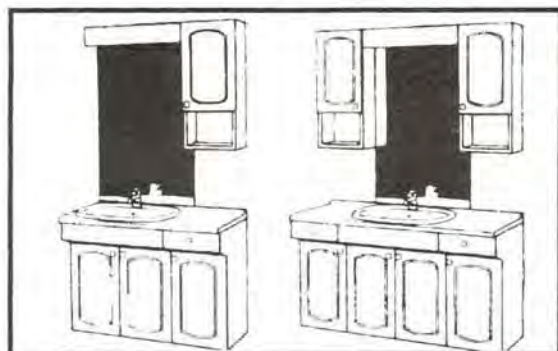
Et bad å bli glad i!

Tilbud!

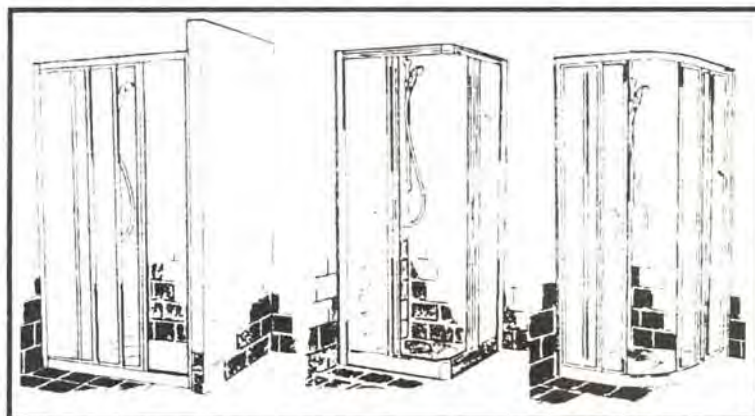

evalet

Dusjprodukter - velg Evalet du også!

Fra kr.4360,- Fra kr.6050,-
uten servant og batteri

Fra kr.3220,- Fra kr.3225,- Fra kr.3970,-
uten batteri

Holstad

AUT. RØRLEGGEBEDRIFT

Westerheim as

Hagegata 54 0653 Oslo Tlf. 68 38 29

**Vi hjelper deg
med alt innen grafiske
tjenester!**

**Ring oss!
Vi holder til i ditt
nærmiljø!**

KAMPEN GRAFISK as

Boks 2805 Tøyen – 0608 Oslo 6

Telefon: 02/67 94 13

Fax: 02/19 17 06

Storkiosk & Video

NYHET!
ALLE FILMER
KR. 25,-

1 FILM+
1 PIZZA
KR. 100,-!

Bøgata Kiosk&Video

Bøgata 24, tlf. 67 87 06
ÅPENT JULAFTEN OG
HELE ROMJULA

Gratulerer, Gunnar Ruud!

Den populære slakterforretningen i Norderhovgata tilfredsstiller nå kresne ganer og matelskere generelt i ny-åpnet forretning på Carl Berners plass. Og i mens går pinnekjøtt, ribbe og andre nasjonalhelligdommer unna i enorme mengder fra forretningen på Kampen.

VELKOMMEN TIL
NYE SKY

PIZZA BAR

CAFE*PUB*BISTRO
RIMELIG MAT OG
DRIKKE, NYOPPUS-
SEDE LOKALER.

ÅPN. TIDER II - OI

SCHWEIGAARDSGT.
53, 0191 OSLO.
TLF. 17 27 75

GRATIS RUBRIKK- ANNONSER!

TIL SALGS!

1-roms eiepartsleilighet, 33 kvm., beliggende i Nannestadgata 2, 5. etg., med fin utsikt gjennom nye vinduer. Norema kjøkken, nytt bad, furugulv og stukkatur i stue. Husleie kr. 460,-. Prisantydning 175.000, verditakst 240.000. For visning, ring Siri Bryn på tlf. 19 83 85.

Aktive Kampen Vel avholder sitt årsmøte den 22. januar kl. 19.00 i Bydelshuset. Møtet er åpent for alle, og byr også på underholdningskrefter. Møt fram, bli medlem!

Kampen og Vålerenga Eldresenter skal når dette leses være vel installert i nye lokaler i Jordal Terrasse. Et stort fremskritt fra de gamle, trange lokalene i nr. 15.

I Normannsgt. 13 holder YRAM Designs til, og de kan by på litt av hvert. Dukkekurs, garn, strikke/hekleutstyr og oppskrifter, omsøm, akvareller, tørkede blomster etc. Telefonnummeret er 68 30 62.

Hyggelige leieboere?

Ønsker å leie leilighet på Kampen. Mor og tenårings-datter trenger for å trives riktig godt (på Kampen): Min. tre rom og kjøkken, bad m/badekar, gjerne peis, delvis møblert med hvitevarer (komfyr, kjøkken). Må være plass til piano. Og vi skulle like veldig godt en koselig uteplass/bakgård. Vi kan betale inntil kr. 4.500,- pr. mnd. og depositum. Du får garantert hyggelige leieboere. Ring til Kristin på tlf. 67 33 24.

*God Jul
&
Godt
Nyttår
ønskes!*

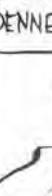
OVER TUSEN KRONER FOR Å REPARERE EN DO SOM DRYPPER?!

DET ER IKKE
BARE DOEN
SOM HAREN,
SKRUE LØS.

DETTE
FIKSEJ JEG
LETT SELV!

SKRU AV DENNE....

SA SKAL VEL
DENNE PÅ IGJEN-

A black and white cartoon illustration. A man is lying on his back on the ground, looking up with a distressed expression. A speech bubble above him contains the text "...jamen...". To his left, there is a large, complex mechanical device, possibly a pump or engine, with various pipes and valves. In the foreground, there are several tools: a wrench, a pair of pliers, and a hand saw. The scene suggests a mechanical failure or a difficult repair job.

TETT SOMEI POTTE!
DEN SOM KOMMER TIL
MEG MED MER PREIK
OM FAGUTDANNING...

...OBSÅ HAR DU JO DE
IDIOTENE SOM TROR
JEG KAN FIKSE ALT SELV... DU
HAR SIKKERT MØTT DEM...
OG SÅ TENKTE JEG AT ET LITE
BIDRAG TIL FAGFORENINGA...

... OGSÅ HAR DU JO DE
IDIOTENE SOM TROR
KAN FIKSE ALT SELV... DU
HAR SIKKERT MØTT DEM -
OGSÅ TENKTE JEG AT ET LITE
BIDRAG TIL FAGFORENINGA...